

31. kolej

Karel Kryl

- Ami** **C**
1. Pod klenbou nádraží veselí lidé se smějí,
G **Ami**
hodina sudá či lichá, zní hovor a křik,
G **Dmi** **Ami**
třicet je kolejí, které se navracejí,
G **Dmi** **E**
třicátá prvá je tichá jak tajený vzlyk.
F **G** **Ami**
Možná někdo to ví, kam ty koleje vedou
F **G** **Ami**
a proč nastoupil smutek do vagonu,
Dmi **(Ami, E, E)** **Ami**
[: za most betonový zelené vlaky jedou,
G **E** **Ami**
zbyly obaly z kytek na peronu. :]
2. Pod klenbou nádraží Babylon řečí a zvuků,
z ostatních kolejí veselé vlaky jedou,
na této poslední obava roztřese ruku
v ponuré naději, že snad už nepřijedou.
[: Prsten granátový barvu svou změní v šedou,
ústa šeptají ještě a zasvítí blesk,
každý dnes už to ví, kam ty vagony jedou
a proč s kapkami deště padá i stesk. :]

Alibi v A-moll

Karel Kryl

1. Zná^{Ami}m muže, kteří^{E7} za hru pošet^{Ami}ilou
páteř^{E7} i čest, i život dali by, ^{Ami}
znám^G jiné, kteří vzdají svoji milou, ^C
jen aby mohli chodit na ryby. ^{E7}
2. Zná^Gm mnohé, kteří vyhrožují silou ^C
a zdravý rozum smění za sliby,
a nejvíc těch, co klečí před gorilou,
a pro škleb její ztratí pochyby.
- R: [: Já v New Yorku i v Sydney nebo v Mníšku ^C
vždy věřil, že čas mříže rozhodá, ^C
a do kanálu hodiv vkladní knížku, ^{Ami}
vzal za své to, co značí svoboda. :] ^E (^{Ami})
3. Je smůlou, jestli hříčkou nahodilou
máš pod kontrolou jen své pohyby
a denně jásáš s dvorní kamarilou,
že svět je z růží a nic nechybí.
4. Já nechtěl kývat s tváří roztomilou,
změnil jsem byt, jak jiní mohli by,
jsem, jak jsem byl, a, byt' mi pouští žilou,
nepatřím k těm, jimž třeba alibi!

R:

Anděl

Karel Kryl

1. $\begin{matrix} C & & Ami & & C & & G^7 \\ C & & Ami & & C & & G^7 & & C \end{matrix}$
přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla,
 $\begin{matrix} Ami & & C & & G^7 \\ C & & Ami & & C & & G^7 & & C \end{matrix}$
díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.
- R: $\begin{matrix} C & & Ami & & C & & G^7 \\ C & & Ami & & C & & G^7 \end{matrix}$
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
 $\begin{matrix} C & & Ami & G^7 & C & & Ami & G^7(F) & (G) & C \end{matrix}$
co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine.
2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky,
debatující o Bohu a hraní na vojáky,
do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.
- R:
3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice,
a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi,
však přítel prý mi udělá nového z mojí helmy.
- R:

- Ami G Ami
1. Z cínových mraků teče voda, teče,
C G C
opilí mocí chytají se slámky,
Dmi G Ami
v rytířském znaku larva obaleče
F E Ami
a slizcí mloci na averzu známky.
F G
Tučňáci, sysli, žáby, psi a dravci,
Dmi G F E
lidojem pražský, kaple Husova,
Ami Dmi
a paní Pravda mlčí na podstavci,
Ami F7 E Ami
němá a slepá - sádrová.
2. Syn kreslí vlajky, vlhčí anilínku,
zapláčou ve mně trojbarevné křídly,
na nebi krajky ze šedého zinku,
za kopcem země s erbem Atlantidy.
Na známce Svojsík, Opletal a Benka,
Heyrovský, Mozart s paní Miladou,
a ještě jedna modrá podobenka:
někdy i krále ukradou.
3. Na nebi barva zvětralého cínu,
společnost Kafků upravuje Zámek,
kuklí se larva v pachu naftalínu
a vůně čpavku halí sbírku známek.
Tu Andrej Kmeť a onde Andrej Hlinka,
Marasyk, Seifert, Palach, Martinů ...
Neopustím-li, zabijí mi synka,
a opustím-li, zahynu ...

G D A⁷ D

1. Já sledoval jsem Azbuka, měl mundûr ze Sojûzu,
jak Gottwald kouřil čibuka a kupoval si blûzu,
ta blûza byla z Turecka a Azbuk zíral zhruble,
když musel sáhnout do vrecka a platit čtyři ruble.
2. Pak v dalším kšeftě za chvílku já viděl jsem jej opět
kupovat dámskou košilku a kalhotky číslo pět,
pak na vysokém podpatku si k tomu koupil perka,
snad kupuje to pro matku, snad dostane to dcerka.
3. Když kupoval si paruku a punčošky a rtěnku,
já opakoval azbuku písmenko po písmenku,
však jalo se mě zděšení, když koupil přízi v klubku:
"Vot vo svobódnom vrémeni ja búdu vjazát' jupku!"
4. Když přízi sbalil vesele a spěchal sukni plésti,
já tázal se jej nesměle, která že má to štěstí,
a vidím jak se červená a odpovídá skromně:
"Jsem poručice Jelena a sukně bude pro mě!"

1. Když hrdost s prasaty se válí na kompostě,
F Dmi A Dmi
C C F
v korytě perly jsou a nouze v podhradí,
Gmi (F) C Dmi
[: jdu s tebou, plešatý, po babylonském mostě,
Bb Dmi A Dmi (A)
pod bledou kulisou na temném pozadí. :]

2. Tvá ruka chvěje se, snad strachem nebo touhou,
v podpaží zvlhla jsi, jen chvíli od klína,
[: na špatné adrese, kde kdekdo chce být slouhou,
kde všichni souhlasí a každý proklíná. :]

Dmi C C7
R: Ach, láska, co se s námi stalo, vždyt' blbství zívající
Gmi Dmi
nám věčka prstů vzalo i světlá světla svící,
Bb Dmi
a správci staronoví dál v kalné vodě loví,
Bb A
zvuk mincí mezi slovy, co říci, co říci, co říci?

3. Amora bez luku už překřičely žestě,
v hospůdce se sloupy si se mnou víno dej,
vedu tě za ruku po babylónském městě,
ty nejsi ke koupi, já nejsem na prodej,
vedu tě za ruku po babylónském městě,
Dmi Bb A Dmi Bb A Dmi
ty nejsi ke koupi, já nejsem na prodej!

- Ami**
1. Jednou před lety snídal Gustav tablety,
G F E
vzteklý na ptáka, který zpíval Třešňáka,
Ami
pták sed' na budku, pak si vzpomněl na Hutku
C G C
a když přešel na Kryla, už lekce stačila.
E **Ami**
Jó, Gusta křikl : "Hrom aby to bacil,
C G F E
rozmož' se tu nakažlivý písničkářský bacil,
Ami
vod tý náказы nepomůžou zákazy,
C G C E **Ami** G E **Ami** E
poradím se s Vasilem, co počít s bacilem." **Ami** G E **Ami** E
2. V běsu zavilém koplí Hutku za Krylem,
že snad v exilu vymaní se bacilu,
Charlie Soukupe, vsadili tě do kupé,
Vládu Veita s Třešňákem poslali hitlákem.
Jó, aby čistka neskončila v púlce,
přibalili Karáska i Vokatou i Schultze,
pro klid soudruhů Benýška a Neduhu,
zatočili s bacilem Gusta s Vasilem.
3. Mikeš z dědiny rve si dneska šediny,
neb vrabci na střeše cvrlikají Dobeše,
v tónu nedbalém Nohavicu s Plíhalem,
celou scénu folkovou, Nose i Voňkovou.
Jó, znějí Lutka (*Hoffman*), Jahelka i Merta,
Paleček i Janík, ba i skřeky Jima Čerta,
Vasil s Gustavem před pohřebním ústavem
unaveně zafuní - bacil byl imunní.

1. Mějte, prosím, na zřeteli při snídani v šatně,
bakterie pozřete-li, že vám bude špatně,
stejně tak i v draperii toalety k tanci
třístasedm bakterií čeká na svou šanci.

R: Při pochodu po Praze, at's' Franta nebo Jakub,
chraň se proti nákaze - půllitr rumu zakup,
desinfekce pomocí - lahvinkou špiritusu
uchráníš se nemocí - zdravý i po funusu!

2. Když se řeční o Únoru z ideové stránky,
vypni proud a z tranzistoru vyjmi suché články,
zanes tisk i baterie do nejbližší sběrný,
demagog či bakterie - refrén bude stejný.

R:

Balada Manoně

Karel Kryl

1. Sní v povlacích, vlasy má havraní,
E
sní o mracích s muzikou varhanní,
A C# F#mi Hmi E
vím, že se jí zdá o pasekách s malinovým,
A E A E(D)
řekne, až procitne, že mě sem nezvala,
A E A D
ústa až poskytne, přečtu jí z Nezvala:
A D A E
Manon je motýl, Manon je včela,
A D A E A(-)
a že ji nepustím, i kdyby chtěla.
2. Dál ale sní o mořích blankytných,
snít budu s ní v trochejích nezbytných,
vím, až se mi vzdá, nikdy že jí nedopovím
v zeleném salóně, co tehdy neznala,
z Balady Manoně od pana Nezvala,
že Manon je motýl, Manon je včela,
Manon je růže hozená do kostela,
A D A E
Manon je motýl, Manon je plavovláska,
A D A E
Manon je první a poslední má láska,
A D A E
Manon je první a poslední můj hřích,
A E A E
nepoznat Manon, nemiloval bych,
A D A D A D A
ach, Manon, Manon, Manon, Manon, Manon ...

1. Já včera hučel do Běly o harmonii duší
a poslouchal jsem zardělý, kterak jí srdce buší,
ach, Bělo, Bělo, Bělo má, sdělila jsi mi suše,
že člověk taky tělo má, ve kterém sídlí duše.
2. Ačkoli nejsem zbabělý, já váhal dlouho drahně:
chtít příliš mnoho od Běly a skončit v mravním bahně,
jak včera raší podběly na pasekách i jinde,
[: [: já dostal dopis od Běly, :] Běla mi dala kvinde. :]

Emi G

Rec: Osmého listopadu šestnáctset dvacet u letohrádku Hvězda na Bílé Hoře zůstal z vojsk Království českého poslední praporec - moravský praporec Šlikův. U zdi letohrádku padl do posledního muže. Píseň nazvaná Poslední Moravan.

Emi G Emi G Emi G Emi G Emi
 1. Pod bílou zdí má bláto barvu perlet'ovou
G D Emi G Emi
 a zvony odletěly za větrem do Říma,
G Emi G Emi G Emi G Emi
 obzor se rdí, můj táto, hanbou šarlatovou,
G D Emi
 už jsme tu osaměli, z kříže se nesnímá.

2. Prapory mdlé už pálí ruce vlajkonošů,
 jen oči pod přilbicí snad ještě doufají,
 a mlhy zlé se valí do děr od hrabošů
 i do ran na orlici, kterou už poutají.

D Emi
 R: Rudý kohout na obzoru roztahuje spáry,
D Emi
 hřeben větru rozčesává pera plamenná,
D Emi
 věřili jsme na pokoru u popravčí káry,
D Emi H⁷ Emi G
 zlatá doba nenastává, bude kamenná.

3. Je prý to ctí až na dno, zůstat pod prapory,
 mít duši nestydatou a mozek bez ceny,
 být králem lstí a snadno vzít si bez pokory
 na svatbu se Zubatou železné prsteny.

4. Není to med, zas pítí číši vrchovatou
 a věřit na proroky v chorálu polnice,
 sto černých let nám svítí hvězdou jedovatou
 na erbu pro otroky - pro naše dědice.

Emi H Emi G Emi H Emi G Emi G Emi G Emi
 R: + bude kamenná, bude kamenná ...

Ami G Ami E Ami

1. Z chyže pod horama hotel Panorama buduji,
Ami E Ami
maje po levici svoji polovici svalnatou,
G Ami
v tom panoramatu mezi horama tu sleduji
E Ami
pannu pololvici s horní polovicí hřivnatou,
C G C
panna pololvice řízek z králevice smažila,
G E
mýdlem polila se, potom holila se v poklusu,
Ami G Ami
vypadala směšně, když se bezúspěšně snažila
G Ami
horní polovici dáti k dispozici cirkusu,
C G Ami E Ami E Ami E Ami G Ami E Ami
la la la ...
2. V hrsti perořízek, jedl Nero řízek v jeteli,
vzadu Apeniny, kilo huspeniny v popředí,
vsedl do žiguli strýce Caliguly, chcete-li,
vzal na půdě lati, jel si udělati prostředí,
v stínu Kolosea seděls' v karose a netušil,
že je volovinou hrát si s hořlavinou u latí,
vatra nectila tě, bratranec ti latě vysušil,
domy plápolaly, požár udolali mulati,
la la la ...
3. Povím třemi slovy, co se Přemyslovi povedlo,
jeda v čele voje, našel u Bivoje Libuši,
Líba drapla dýku, křikla na vladyku: "Nemehlo!
Kde si bol tak dlho?", Bivoj popadl ho za uši,
na hrb si ho hodil, pak se k hradu brodil potoky,
znaje, našlápne-li někde na šrapnely, vyletí,
jeden vylekanec zařval: "Hele, kanec divoký!",
pak to ohlodali, do knížek to dali pro děti,
la la la ...
4. Kterak, na mou věru, zahnat ne důvěru k vrchnosti,
když mě kontrolují, i když na Metuji vesluji,
čtu si Dürrenmatta a mám dilemata s věrností,
krátce před zatčením žiji s přesvědčením ve sluji,
a když na pivo je, myslím na Bivoje - zemana,
čtu si Calderona, myslím na Nerona - paliče,
doma v polici je tajná policie schovaná,
tak si na němého hraji v domě mého holiče,
la la la ..., tak si na němého hraji v domě mého holiče ...

- Ami G Ami G Ami G Ami G
1. Blátivá je stráž
Ami G Ami G E
s trávou spálenou
Ami G Ami F
[: a zády k loučím lístkem se loučím,
Ami G Ami
lístkem se loučím s Alenou. :]
2. Záda císařů
nespí v bodláčí,
[: vždyť přece pro ně ranění koně,
ranění koně nepláčí. :]
- G
- R: Na obzor nad mou tužkou
Ami
svítání bílou stužkou
G Ami G Ami G
lhalo mi světlou barvou oceli,
G
že rety Aleniny,
Ami
rány a spáleniny
G F E
polibky hojivými zacelí.
3. Smířlivý jen déšť
řekne vesele,
[: že svíci hvězdnou zítra mi vezmou,
zítra mi vezmou andělé. :]

Ami G Ami G Ami G Ami G Ami

- Ami G Ami G
1. Fasády v ulici plničké spadu,
Ami G Ami G
navěky v pozici černého vzadu,
C G Ami(C) G
ve jménu jistoty ulité z vosku
Ami G Ami G Ami
trousíme bonmoty z bludiště mozku.
2. Uvadl rozrazil na břehu Svratky,
paprsek rozmrazil vajgly a zvratky,
po léta v amoku, lhostejní lety
pálíme od boku utaté věty.
3. Vlk v kůži berana z paměti smazal,
že horší tyrana je jeho vazal,
a bída vřezala do hnízda jiřic,
že horší vazala je jeho biřic.
4. Nuceni legií k povinné lásce,
v carově režii chválíme správce,
jsme ti, kdo přežijí zimy i jara,
v správcově režii vítáme cara.
5. Civíme na Labe, doufáme skrovně,
že za nás vyhrabe kaštany z ohně,
nuzákům v chatrči daruje chleba
a kostrč nastrčí, bude-li třeba.
6. Pijeme kořalu, cpeme se masem,
opilí ze žalu, s plačtivým hlasem,
s pokorou mužiků s rukávy z klotu
Ami G Ami G
hrajem si muziku, hrajem si muziku
Ami G Ami G Ami
hrajem si muziku na cizí notu ...

Blůs pro papírový děfče

Karel Kryl

Ami F E

1. Mý malý děfče, jsi smutný jak to blues,
jsi smutný jak to blues, který si zpívám,
mý malý děfče, reklamo modrejch blůz,
reklamo modrejch blůz, vodpust', že zívám.

2. Mý malý děfče, ty smutný voči máš,
ty smutný voči máš, tak pudu s tebou,
mý malý děfče, snad štěstí přivoláš,
snad štěstí přivoláš, když hnáty zebou.

3. Mý malý děfče, to děfče z plakátů,
to děfče z plakátů, co visej' na rohu,
mý malý děfče snad na mě čeká tu,
snad na mě čeká tu, poslaný po Bohu.

4. Mý malý děfče, z flašky ti napít dám,
z flašky ti napít dám moc dobrej džús,
mý malý děfče, pak zas ti zazpívám,
pak zas ti zazpívám to svoje blůs ...

Bratříčku, zavírej vrátka

Karel Kryl

- Ami** **C**
1. Bratříčku, nevzlykej, to nejsou bubáci,
G **E7**
vždyť už jsi velikej, to jsou jen vojáci,
F **E**
přijeli v hranatých železných maringotkách.
2. Se slzou na víčku hledíme na sebe,
buď se mnou, bratříčku, bojím se o tebe
na cestách klikatých, bratříčku, v polobotkách.

Ami Emi Ami Emi Ami Emi Emi

- R: Prší a venku se setmělo,
Ami Emi Ami Emi Ami Emi Ami Emi
tato noc nebude krátká,
Ami Emi F Ami
beránka vlku se zachtělo,
F Ami E
bratříčku, zavřel jsi vrátka?

3. Bratříčku, nevzlykej, neplýtvej slzami,
nadávky polykej a šetři silami,
nesmíš mi vyčítat, jestliže nedojdeme.
4. Nauč se písničku, není tak složitá,
opři se, bratříčku, cesta je rozbitá,
budeme klopýtat, zpátky už nemůžeme.

- R: Prší a venku se setmělo,
tato noc nebude krátká,
beránka vlku se zachtělo,
F Ami F Ami F Ami F Ami
bratříčku, zavírej vrátka! Zavírej vrátka!

- C   G   F   E
1. Seděl jsem u vody, baštil jsem paštiku,
C   G   F   E
že jsem měl důvody, stražil jsem na štiku,
G   F   E
stražil jsem na štiku, popíjel truňk,
G   F   E
načež se z rybníku ozvalo "žbluňk!"
2. Spatřil jsem, zmámený, slečinku kouzelnou,
házela kameny ručinkou sádelnou,
že jsem měl upito několik piv,
já, staré kopyto, jsem na ni kýv'.
3. Sedla si na hýždě k rybníku na blatech,
rozsedla hlemýždě, měla flek na šatech,
měla flek na šatech, na šatech flek,
v červených kačatech jsem si k ní klek'.
4. "Koukněte, slečinko, nedbejte na fleky,
zhubněte malinko, obujte kramfleky,
přijdete z prádelny, flek bude pryč,
svět bude nádherný, budu hrát bridge."
5. Seděla v čepečku, slzičky na kraji:
"I vy můj blbečku, já karty nehraji,
hraji jen mariáš, kanastu, skat,
že jste jak Goliáš, chci s váma hrát."
6. Než jsem se dobelhal s kanastou kapesní,
slečinku obelhal sličný pan nadlesní,
sličný pan nadlesní, nadlesní pán,
čepičkou noblesní zkrřížil mi plán.
7. Tak se té slečince dostalo pohybu,
já sedím v houštince a stražím na rybu,
smířím se s kapříkem, pak půjdu pryč
zahrát si s lesníkem bridge.

Buffalo Bill

Karel Kryl

D A⁷ D A⁷

1. Jemnými dotyky rezavé motyky
D A⁷ D A⁷
D G D
kopu si hrob, kopu si hrob nehotový,
A⁷ D
profesor matyky vrací se z putyky,
A⁷ D A⁷ D A⁷
nevinný snob, nevinný snob, kdekdo to ví.
2. Tapety do bytu utkané z blankytu
kdosi mi dal, kdosi mi dal, kdopak to byl,
chtěl bych se brzy tu zbaviti pocitu,
klid že mi vzal, klid že mi vzal Buffalo Bill.

- R: Dotyčný hrdina nemíval komplexy,
Hmi F# Hmi F# Hmi F# Hmi F#
jestliže buvola s bizonem poplet' si,
Hmi F# Hmi F#
to se však rozumí, nemyslel na pumy,
Hmi
mohl se smát,
Hmi F# Hmi F#
dotyčný profesor oděný v mundúru
Hmi F# Hmi F# Hmi F#
už mě teď nenutí udělat maturu,
Hmi F# Hmi F#
na hlavě s pomádou, začal si s armádou
A⁷
na válku hrát.

3. Před lety v příkopu u Čierné pri Čopu
asi jsem snil, asi jsem snil, to netuše,
že tady v okopu hrobeček vykopu,
D G D A⁷
abych tu shnil, abych tu shnil, jsa bez duše,
D G D A⁷ D A⁷ D A⁷ D
jsa bez duše, jsa bez duše ...

Co řeknou?

Karel Kryl

- Emi D Emi D
1. Co řeknou ti páni, co, sedíce strnule,
Emi D G H
plijí tu na ty, kdo opustí vlast?
Emi D Emi H⁷
Zas budou jen mlčet, jak mlčeli minule,
Emi D Emi D Emi
třásti se strachem a tiše si krást.
2. Co řeknou ty dámy, co sedí tu s kukátkou,
tehdy, až o pravdě zakážou hrát?
Vím, budou zas ochotně poslouchat pohádky
o tom, že pravdy je třeba se bát.
3. Co řeknou ti všichni, kdo dnes ti tu tleskají,
tehdy, až mocní ti umlčí hlas?
Zas budou jen tančit, jak jiní jim pískají,
hopsat tak dlouho, až zlámou si vaz!

Čardám, čardáš, čardá

Karel Kryl

Ami E   Ami G
Povedal mi ujo náš,
C   Dmi   Ami E
že vraj robím špionáž,
Ami G E Ami
a ja robím od nevidíš do nevidíš
E   Ami
bez ohľadu na tonáž.
E   Ami G
Škrabe ujo - daromník
C   Dmi   Ami E
kosoštvorce na pomník
Ami G E Ami
a ja idem cez Košice do Sušice,
E   Ami
bude zo mňa tajomník,
Dmi E   Ami
a ja idem cez Košice do Sušice,
E   Ami E Ami
bude zo mňa tajomník.

Číslo na zápěstí

Karel Kryl

1. Nebylo dotyků, jen ústa, která křičí,
                  Ami   E   Ami
                  C   F   E
lahvičku od injekce někdo odhodil,
                                  Ami(C)   F(G)   Ami
[: lehátko z plastiku a ocelových tyčí
          F   Ami   E   Ami E
a vůně desinfekce - tak ses narodil. :]
2. Tot' tvoje scéna - páchne z koželužen tříslu
a čpí tu jatky, voní benzin motorů,
[: namísto jména dostals' na zápěstí číslo,
namísto matky hudbu z reproduktorů. :]

R: Tot' domov tvůj, tvá vlast a tvoje štěstí,
                  C   G
                  Ami   E
o čem jsi snil, už zítra nastane,
                  C   G   Ami   F
ty hrdý buď, a číslo na zápěstí
                  Ami   E(G)   Ami
budiž tvůj znak a tvoje pýcha, občane!

3. Na lůžku úrazovky vymění ti plínky
za hřiště z roztřískaných karoserií,
[: za štěstí z obrazovky televizní skříňky,
za volnost oprýskaných periférií. :]
4. Hle, vůně domova, šed' betonových bloků
co láska narkotika manifestací,
[: co hudba chrámová zní melodie doků,
co štěstí (láska) panoptika manifestací. :]

R:

5. Na nebi, v kalužích je olejová duha,
koryta potoků, v nichž voda neteče,
[: popílek na růžích je černý jako tuha
a není proroků, můj malý člověče. :]
6. Máš život v malíčku a nestaráš se o věk,
máš úspěch za víru a neznáš dojetí,
[: jen chvíli, človíčku, a bude z tebe člověk
ušíť na míru pro toto století! :]

                  Ami   F   E   Ami
R: + budiž tvůj znak a tvoje pýcha, občane!

Dachau blues

Karel Kryl

Ami G⁷ Ami G⁷ E

- C
1. Když stíny k sobě v touze lnou,
tma prohlásí se kouzelnou
G⁷
a někde znějí bicí,
F G
když měsíc tepe do mřížky
F G
dva Popelčiny oříšky
Ami
s šedivou holubicí,
C
když zvony půlnoc dozvoní
Ami
a vrátí se rozvoní,
Dmi
zlý sen se vrací znovu,
(F) (G)
[: jsou dosud v oknech střepy skla
Ami
a krev, jež znovu vytryskla,
G (E) Ami
skapává do proslovů. :] Ami F Ami G⁷ E

2. Když úzkost chodí po špičkách
jak dívka v modrých lodičkách
a v bílé rozhalence,
když promarněno vzkříšení,
když most má pouta lešení,
jež křičí na milence,
když zlato pláče mosazí,
když vzduch se oděl do sazí
a prázdnem škváry zeje
[: zas strach má ze lži mozaiku
a za svěřací kazajku
už našel farizeje. :]

- F G Ami
R: Zvracíme přecpaní a měsíce se počínají pátkem,
G Ami
křičíme ze spaní, zas děsíce se podepsaným řádkem,
G Ami
pod hranou odvahou tkví pobledlost, jak Pilát ruce myjem,
G E Ami E
když s chladnou rozvahou jde posedlost, pak zítřka nedožijem.

3. Když lež je pravdy zárukou,
jde volnost s pouty na rukou
a vůkol kvetou hroby,
když z lásky stal se mouřenín,
pak děvce podá růženín
a zbude bez ozdoby,
když zloba zbývá bez lásky,
pak Židům kradě oblázky
a hlásá toleranci,
[: a intelekt když bez duše,
pak podoběn je ropuše
či slepci s mečem v tanci. :]

- D A7
1. Já mám svou panenku v Žilině,
D
ta si nosí nožík v holině,
D7 G
má ho od starosty na čehuňské hosty
A7 D
s šibeničkou v dolině.
2. Já mám svou panenku na Kladně,
žijem spolu trochu nákladně,
při tom dobrým pivu není ani divu,
že mám díru v pokladně.
3. Já mám svou panenku ze Zruče,
ta mi recituje Bezručě,
s knihou Slezských písní starej Magdon spí s ní,
za sebe už neručě.
4. Ja mám svoje dievča od Rajca,
napilo sa vody z Dunajca,
vďaka tejto vode kričí po slobode,
stojac frontu na vajcia.
5. Já mám svou panenku z Pardubic,
ta má hodně vpředu, vzadu víc,
a že přišla z Borů, sedí v podvýboru
pro střílení jalovic.
6. Já mám svou panenku ve Žďáru,
dávala mi bacha na štáru,
při poslední štáře byla ale v páře,
sebrali mi kytáru.
7. Já mám svou panenku ve Ždiaru,
chodí s policajty na štiaru,
předposlední štára kápła na Mečiara,
a teď prchá přes čáru.
8. Já mám svou panenku v Jalovci,
chodějí tam za ní svalovci,
kluci bolševičtí, socialističtí,
Klausovci i lidovci.
9. Já mám děvče v městě Hodonín,
neobejdem se s ní bez konin,
když poslouchá Zmožka, myslí na Mikloška,
na zbojníky z Polonin.
10. Já mám děvče v městě Hodonín,
neobejdem se s ní bez konin,
při tělesném styku nedbá na kritiku,
i kdybych byl Machonin.

11. Já mám děvče v městě Hodonín,
ve tváři má úsměv Madonin,
v duši ale chová křídla satanova,
a já marně žadoním.
12. Já mám svou panenku v Trutnově,
učí estetické výchově,
a že i já vždycky myslím esteticky,
bydlím radši v Mnichově.
13. Šla má holka k filmu ve Zlíně,
točí v nezávislé skupině,
pomalu si zvyká točit bez rizika
v slušovickém kravíně.
14. Šla má holka k filmu ve Zlíně
točit v nezávislé skupině
aktuálně zlínské kolo-kolo mlýnské
režiséru na klíně.
15. Já mám svou panenku ze Zlína
zauzlila se jí uzlina,
koňakem se zlila, uzel rozuzlila,
teď jí chutná zmrzlina.
16. Já má svou panenku v Teplicích,
ta si léčí stíny na plících,
ve sportovním duchu nadechla se vzduchu
na severních hranicích.
17. Ja mám svoje dievča v Martine,
vraví: chcela by som, a ty nie?
Veru nechcem, maďam, výhovorky hľadám
v gréčtine aj v latine.
18. Já mám holku z kraje Smíchova,
jezdíval jsem za ní z Mnichova,
dneska se k ní kradu od Pražského hradu,
popřípadě z Chodova.
19. Já mám holku z kraje Smíchova,
tvrdí, že mi chybí výchova,
zbyla pro ni škvíra přímo u Dienstbiera ...
20. Já mám svou panenku v Kyjově,
bavíme se spolu lidově,
že je na lidovce, natukla si vdovce,
a já dědím po vdově
čtyři kozy, nebo dvě?
21. Já mám holku v Lázních Letohrad,
tvrdí o chlívu, že je to hrad,
a já v okouzlení tvrdím jí, že není,
bez ohledu na obrat.

22. Já mám holku v Lázních Letohrad,
pročpak si s ní trochu nepohrát,
nedaleko Detvy zranila se větví,
a já tvrdím: byl to drát!
23. Já mám svou panenku z Lanškrouna,
koupil jsem jí včera melouna,
tupě okouněla, neboť v rukou měla
krkovičku z okouna.
24. Já mám holku z Brodu Českýho,
ta si hodně přála mužskýho,
ne bystrozrakého ani širokého,
dodali jí Dlouhýho.
25. Já mám svou panenku z Jihlavy,
ta mi pořád tluče do hlavy:
"Kašli na kytáru, zpívej u cimbaru
jako Slávek Volavý!"
26. Já mám svou panenku v Rumburku,
ta má roztomilou figurku
zezadu i zpředu, prostě po ní jedu
z Mnichova i z Hamburku.
27. Já mám svou panenku v Olešné,
ona radši říká "jo" než "ne",
na má přání zbožná ale jenom "možná -
- zaplatíš-li pelešné!"
28. Já mám holku v Ústí nad Labem,
každý večer se s ní nadlabem,
v koránu to vězí, že je na hovězí,
snad se stanu Arabem.
29. Já mám svou panenku v Roudnici,
chodějí tam za ní proutníci,
chodějí tam za ní chlapci malovaní
v rozvinuté rojnici.
30. Já mám svou panenku v Senici,
vypili jsme spolu sklenici,
naše srdce horia vínem zo Záhoria,
když jdem stavět hranici
na přejezdu v Skalici.
31. Já mám svou panenku z Frenštátu,
chtělo se jí letět do Států,
ježto měla vztahy s dramatikem z Prahy,
je tatam, no, a já tu.
32. Já mám svou panenku v Jičíně,
ta mi pořád básní o Číně,
zadělává v díži shnilá vejce s rýží,
a já zírám nečinně.

33. Já mám holku z obce Svitavy,
napila se vody z Vltavy,
teď tý holce ze Svitav píšou epitaf ...
34. Já mám holku v obci Semily,
zkoumá politické omyly,
cestou na lustraci došlo k perlustraci,
nožičku jí zlomili.
35. Já mám svou panenku v Čáslavi,
kolik stojí kilo másla, ví,
vyměnila necky za plat poslanecký,
teď to táhne s Václavy.
36. Já mám svou panenku v Čáslavi,
trpí na májové oslavy,
ta se tuhle středu vdala za předsedu,
že si vzala osla, ví.
37. Já mám svou panenku z Kadaně,
ta mi dává bacha na daně,
při předání daní tupě civím na ni,
popřípadě na daně.
38. Ja mám dievča v Dolnom Kubíne,
rozprávame sa s ňou pri víne,
zrazu zaznie z fľaše: "Slovensko je naše
po hranice na Rýne!"
39. Já mám svou panenku od Blanska,
neví, co je dražba holandská,
stálo ji to gáži, že se nepřiráží,
provádala se za Francka.
40. Já mám svou panenku v Litomyš-li,
ta, když chce, tak dlouho nepřemýš-lí,
ale chce to vždycky ryze platonicky,
a já to chci jinak, rozumíš-li?
41. Já mám svou panenku z Náchoda,
provádala se včera za Choda,
dneska sedí v baru s bandou Lomikarů
za mařeny z východa
Pane, to je výhoda!
42. Já mám holku v Hradci Králové,
ta je přebornicí v kolové,
každý pátek v Hradci choděj' za ní spratci
od milice lidové
je to trochu jalové
43. Já mám holku v Zadní Třebáni,
ta má hrozně ráda líbání,
kromě toho ráda mého kamaráda,
hlavně kvůli ... zobání
pro holoubky na báni
to to ale přehání.

44. Já mám svou panenku z Bojkovic,
navářila čaje z makovic,
napila se čaje, vlezla do partaje,
teď je v Praze, a co víc?
45. Já mám svou panenku z Bojkovic,
navářila čaje z makovic,
z čaje z makovice vznikla opozice,
povede ji Lobkovic.
46. Já mám svou panenku z Dobrušky,
žije bez druhá i bez družky,
ta, když baští pstruhy, myslí na soudruhy,
a já cítím rozbušky.
47. Já mám svou panenku z Dobrušky,
svačí na Hradčanech U hrušky,
pak jde na Vikárku, dá si párek párků,
a já baštím soudružky.
48. Já mám holku v Brodě Železném,
občas se s ní někde naleznem,
v novém zápolení spějeme na školení
o Únoru vítězném.
49. Já má svou panenku z Vrchlabí,
řekla, že moc ráda prchla by,
v doprovodu strýce plave do Bystrice
přes hranice po Labi.
50. Já mám svou panenku ve Slapech,
chtěla čtyři stovky po chlapech,
nebylo jí zřejmé, že ji berňák sejme,
zbylo pade - měla pech.
51. Já mám holku v obci Jeseník,
vylezli jsme spolu na seník,
ale na seníku kouknu do ceníku,
teď je ze mě dráteník.
52. Já mám buchtu v městě Klatovy,
když mě vidí, fandí Gottovi,
věda, že je bota obdivovat Gotta,
bývám z toho hotový
hraju koncert beatový.
53. Já mám svoje dievča z Požoňa,
pýtala sa, kde je Bologna,
že dá zajtra "dovi" Kňazko-Mečiarovi,
možno, že ju dohonia
nech to nechá pre koňa.

- Dmi A7 Dmi
 1. Svět byl kdysi rozdělen na zájmové sféry,
 kdo nechtěl být "přivtělen", musel vlastnit kvěry,
 k zabránění panice roztáhly se dráty,
 vyznačily hranice, a tak vznikly státy, ach jó.
 Dmi A7 Dmi A7 Dmi A7 Bb A7
2. Státy měly povahu zuřivého býka,
 dovolím si úvahu, corridy se týká:
 vezmi hadr červený - býk je z něho jelen,
 a pak mezi jeleny bude jelen vtělen, ach jó.
3. Kouká býček nebohý na skutečnost prostou:
 místo rohů parohy na hlavě mu rostou,
 rozvíjí se všestranně, okusuje hloží,
 jeví zájem o laně a vesele se množí, ach jó.
4. Hajný řeční o míru, o nadšení z práce,
 mezitím mu v revíru vzrostla populace,
 oblékl si halenu, zavolal si lovce,
 aby mu prý z jelenů nadělali ovce, ach jó.
5. Místo lovců zeshora poslali mu vědce,
 vědec je však potvora a genetiku nechce:
 "Buržoazní pavědi ztěžují nám práci,
 z půlky budou medvědi a z druhé půlky ptáci, ach jó!"
6. Že je věda vznešená, nezná kompromisy,
 dal jelenům do sena Lysenkovy spisy,
 vysoká se nažrala předeepsané dávky,
 velká změna nastala, ale - chyba lávky, ach jó!
7. Jelen není nadšený, že není, co býval,
 z laní že jsou kačeny a on sám je - mýval:
 "V postavení zoufalém pokusím se přežít,
 lépe býti mývalem, nežli vůbec nežít, ach jó!"
8. Kačeny i mývali mají rádi voďu,
 potají se stýkali - dali základ rodu,
 nahoře se radují z územního zisku,
 u potoků hodují stáda ptakopysků, ach jó.
9. Zatímco se velmoži těší svému vlivu
 lidstvo už se nemnoží - oddává se pivu,
 nikdo už mu na hroby nepřinese věnce,
 jsme tu svědky choroby zvané dekadence, ach jó.
10. Objevil se jedinec mezi ptakopysky,
 obhlédl svůj zvěřinec, olízl si pysky:
 "Odstraníme hranice! Otevřeme dvěře!
 Dáme místo v kronice ptakopysčí éře, ach jó!"

11. Zvířena je nevinná, nezná, co je otrok,
nepřečetla Darwina a neví, co je pokrok,
otevřeli hranice, podlehli tak dravcům,
a než přišly opice, patří vláda ssavcům, ach jó.
12. Od opice k člověku je už jenom krůček,
najednou jsme v pravěku: Homo peče bůček!
Homo se nám rozmnoží - základ pro starověk,
potom sáhne po noži - a je z něho člověk, ach jó.
13. Člověk ruce přiloží k společnému dílu,
z vítězů jsou velmoži, dosahují cílů,
ti pak, kteří prohrají, rezignují k pivu,
pomalu nám vznikají nové sféry vlivu, ach jó.
14. Svět je totiž rozdělen na zájmové sféry,
kdo nechceš být "přivtělen", musíš vlastnit kvéry,
k zabránění panice roztáhnou se dráty,
vyznačí se hranice - a zas máme státy, ach jó ...

- Gmi
1. Milion slepých očí, na erbu hlava hadí,
D Cmi Gmi
jež, hledíc do měsíce, bezhlesou píseň vyje,
Cmi Gmi
nad městem rytíř-kočí slepého koně hladí
D Cmi D
a dole hoří svíce z Dantovy komedie.
- Gmi Cmi
R: Kaple má okna klenutá a křížem hlásá lásku,
Gmi
ústa jsou řevem zalknutá a nevydají hlásku,
D
květiny strachu, věnce lží,
Cmi Gmi
a místo slzí tence mží
D Gmi Cmi Gmi D
na zvratky na obrázku.
2. Ráno, jež nenastane, nadarmo čeká žlutou,
vavříny do omáčky a slza na lafetě,
ze země netvor vstane, jenž s tváří nepohnutou,
seznav, jak vraždit ptáčky, plamenem obejmě tě.
- D Gmi Cmi Gmi D
R: + na zvratky na obrázku,
Gmi
na zvratky na obrázku ...

Děkuji

Karel Kryl

- Ami** **G**
1. Stvořil Bůh, stvořil Bůh ratolest,
Ami
bych mohl věnce vázat,
G
děkuji, děkuji za bolest,
C
jež učí mne se tázat,
G
děkuji, děkuji za nezdar:
Ami **E**
ten naučí mne píli,
Ami **G**
bych mohl, bych mohl přinést dar,
Ami **F E**
byť nezbývalo síly,
Ami **F** **Ami E**
děkuji, děkuji, děkuji.
2. Děkuji, děkuji za slabost,
jež pokoře mne učí,
pokoře, pokoře pro radost,
pokoře bez područí,
za slzy, za slzy děkuji:
ty naučí mne citu,
k živým, jež, k živým, jež žalují
a křičí po soucitu,
děkuji, děkuji, děkuji.
3. Pro touhu, pro touhu po kráse
děkuji za ošklivost,
děkuji za to, že utká se
láska a nevraživost,
pro sladkost, pro sladkost usnutí
děkuji za únavu,
děkuji za ohně vzplanutí
i za šumění splavu,
děkuji, děkuji, děkuji,
4. Děkuji, děkuji za žízeň,
jež slabost prozradila,
děkuji, děkuji za trýzeň,
jež zdokonalí díla,
za to, že, za to, že miluji,
byť strach mi srdce svíral,
F
beránku, děkuji,
Ami **G E**
marně jsi neumíral,
Ami **F** **Ami** **G E** **Ami**
děkuji, děkuji, děkuji, děkuji, děkuji...

- C F C G⁷ C
1. Demokracie rozkvétá, byt' s kosmetickou vadou:
ti, kteří kradli po léta, dnes dvojnásobně kradou,
F C D⁷ G⁷ C
[: ti, kdo nás léta týrali, nás vyhazují z práce,
C F C G⁷ C
a z těch, kdo pravdu zpívali, dnes nadělali zrádce. :]
2. Demokracie prospívá bez nás a pragmaticky,
brbláme spolu u piva, jak brblali jsme vždycky,
[: farář nám slíbil nebesa a čeká na majetky,
my nakrmíme forbese za dvě či za tři pětky. :]
3. Demokracie zavládla, zpívá nám Gott i Walda,
zbaštíme sóju bez sádla u strejdy McDonalda,
[: král Václav jedna parta je se šmelinářským šmejdem,
pod střechou jedné partaje se u koryta sejdem. :]
4. Demokracie panuje od Aše po Humenné,
samet i něha v pánu je a zuby vylomené,
[: dali nám nové postroje a, ač nás chomout pálí,
zaujímáme postoje, místo abychom stáli. :]
5. Demokracie dozrává do žaludečních vředů,
bez poctivosti, bez práva a hlavně bez ohledů,
[: a je to mýlka soukromá, snad z optického klamu,
že místo srdce břicho má a místo duše tlamu. :]

Deštivý den

Karel Kryl

- Emi** **Edim**
1. Deštivý den, všechno už za své vzalo,
Emi **Edim**
deštivý den, slunce se ukázalo,
Emi **Edim** **Emi** **Edim**
jenom na malou chvíli, jedním víčkem
Emi **Edim** **Emi** **Edim**
nahlédlo přes oponu šedých mraků,
Emi **Edim** **Emi** **Edim**
dešt'ové víly zamkly klíčkem
Emi **Edim** **Emi** **Edim** **Emi**
krabičku od bonbonů plnou draků sedmihlavých.
- Emi** **H⁷** **Emi**
R: Na krabičce od cigaret slůvko "miluji",
H⁷
marně prosím dámy z karet, kéž se smilují,
Emi **Edim** **Emi** **Edim**
kéž aspoň na několik vteřin přistoupí k oprýskaným dveřím,
Emi H⁷
u kterých čekám.
2. Deštivý den civí mi do pokoje,
deštivý den, příčina nepokoje,
který pomalou chůzí chodí kolem,
na krku s flašinetem rozladěným,
s výrazem hrůzy za mým stolem
usedl s parapletem roztaženým doširoka.

R:

- R: Zhouba je, když někdo pod Děvinem vzpouru uplete,
nedbaje, že, oděn hermelínem, bací knížete,
k tomu pak, když slovo zrada padne,
komupak tu něco nenapadne,
inu tak: nic není nezávadné,
co si přečtete.
7. Někdy zcela bez přípravy bouře mihne se,
je-li člověk prozíravý, chytře vyhne se,
a že nerad tančím z řady, bdělý ve snění,
zašel jsem si na úřady pro vobjasnění.
8. Usedl jsem na stůl, taje tvůrčí bolesti,
polohlasem předčítaje Staré pověsti,
úřednice odložila dráty pletací,
načež mne pak oblažila interpretací.
- R: Učím se, podoben Ctiradovi, autocenzuře,
bojím se, až se to stará doví, bude nejhůře,
z obavy, že je to vlastizrada,
zabaví mou báseň na Ctirada,
sama ví, co je to dobrá rada
v literatuře.

Dívka havířka

Karel Kryl

1. Já měl jsem dívku havířku, jež stála mi co model,
já maloval ji na šířku, já maloval ji podél,
já maloval ji v krunýři a poslouchal jsem proslov
na téma: "Maluj, malíři, a malbou masy oslov!
Jet' rodná strana - v umění náš učitel a rádce!"
Pak po časovém znamení zazněla Píseň práce,
a dívka prý mne miluje, tak přistoupila ke zdi,
rumělkou na ni maluje dvě pěticipé hvězdi.
2. Ta dívka byla atrakce, neb pravila mi: "Hošku,
rač odvrhnouti abstrakce a realizuj trošku,
já nehrozím ti kostelem a kašlu na přetvářku,
teď postojím ti modelem pro Annu Proletářku!
[: My vodkou hrdlo prolejeme, můj milovanej dědku!"
Tak vzal jsem kyblík s olejem a propláchl jsem štětku,
teď bytem voní konina, to stará dělá řízky,
já maluju si Lenina a běloskvoucí břízky. :]

Dneska už se smí

Karel Kryl

          C   G   C   G
Můj kantor míval smělé přání vtlouct mi do hlavy
          C   G   C   G   C
to, že všech mezí rozorání dobro připraví,
                          Ami   G
můj táta razil jiné teze větou jedinou:
          C   G   C   G   C
že rozoráš-li všechny meze, ptáci zahynou.
                          C   F   C
Dneska už se smí, co se nesmělo,
                          F   G   C   F   C
dneska už se smí, to nám scházelo!

1. Jak léta jdou a hroby přibývají,
 počítám vrásky, vryté do pleti,
 koleje běží, běží za tramvají
 jak dálka - sladkohořké prokletí.
 Má paměť - šedý věšák na vzpomínky,
 zítřek i dnešek změni na kdysi,
 k Maxovi zajdu, místo do Demínky,
 přečíst si dopisy, dopisy, dopisy.
2. Na stole kroužky po přelitých číškách,
 pelyněk s vínem, leskle lepkavý,
 a trapné básně v pramizerných knížkách,
 řídké jak bahno ze dna Vltavy.
 Zahrady oblékly se do šeříků,
 na bleďém nebi temné obrysy,
 zčernala věž i růže na keříku,
 zůstaly dopisy, dopisy, dopisy.
3. Mé lásky stárnou, obklopeny vnuky,
 kamínky týdnů v broži s jaspisy,
 a čas, ten pianista jednoruký,
 počítá dopisy, dopisy, dopisy.
 Smích jako náplast na strhané rysy
 a trocha citu, aspoň ke vzteku,
 no zbývá, nežli čekat na dopisy,
 není-li doteků, není-li doteků,
 není-li doteků, doteků, doteků,
 není-li doteků, není-li doteků?

Důchodce

Karel Kryl

- Ami C Ami C
1. Kalhoty roztřepené na vnitřní straně,
Ami C Ami C
zápěstí roztřesené a seschlé dlaně,
E7 Ami E7 Ami
kterými žmoulá kůrku chleba sebranou z pultu v závodce,
E7 Ami E
tak tedy říkejme mu třeba důchodce.
2. Rukávy u zimníku odřením lesklé,
čekává u rychlíků na zbytky ve skle,
stydlivě sbírá nedopalky ležící v místech pro chodce
a pak je strádá do obálky, důchodce.
- F Ami
- *: V neděli vysedává na lavičce v sadech
G7 Ami
a starou špacírkou si podepírá ustaranou hlavu,
F G
sluníčko vyhledává, nařiká si na dech
E
a vůbec nikdo už mu neupírá právo na únavu.
3. Na krku staré káro a úzkost v hlase,
když žebrá o cigáro, zlomí se v pase,
namísto díků sklopí zraky a není třeba žalobce,
G F G Ami G Ami
když vidím tyhle lidský vraky, třesu se strachem před přízraky,
F E Ami
že jednou ze mne bude taky důchodce ...

1.   Ami   G   Ami   G
 1. Ztichly louky i bor, mrtvé vrcholy hor,
           Ami   G   Ami
 padl žal na večer srpnový,
           Dmi   G   Dmi   G
 v prachu dvaceti let zmizel oheň i led,
           Dmi   G   E
 zbyly jen carovy proslovy,
           Ami   F   E
 z větví rezavých lesů hřmí ticho děsu,
           Ami
 slepí a hluší dál kulmuji uši
           G E (G) Ami E
 králi Midasovi.
2. Krví značena je dlažba u Dunaje,
 hroby padlých jsou bezejmenné,
 heslo o vítězství cizím peřím se skví,
 dávno krev vsákla do kamene,
 barva rubínu z žezla v záhnědu zrezla,
 zavření v kleci jsme otroky věcí,
 nikdo nevzpomene.
3. Nad zemi prodanou větry až přivanou
 oblaka zelená z žiravin,
 vlasy tvé havraní uchopím do dlaní,
 z prstenu zaplane vltavín,
 snítka nachových plodů rozčeří vodu,
 navzdory posté zas na břehu vzroste
           Ami G   Ami
 rudý trs jeřabin ...

Ellena

Karel Kryl

E F#mi C#mi E F#mi G# C#mi F#mi H G# C#mi G# C#mi H

- E F#mi C#mi E F#mi G#
1. Ten snímek dal jsem za mříže, abych ho neztratil,
mám kvůli němu potíže, vždyť jsem ho neplatil,
E F#mi C#mi E F#mi G#
ta dívka stojí za stolem, jako by klečela,
C#mi F#mi H G# C#mi G# C#mi H
prsty jí voní karbolem, vlasy má do čela.

- E H E
R: Tak natrhal jsem v podkroví divoké víno nepitné,
A E A H A G# H
teď hledám jedno přísloví, kdo mi ho poskytne?

2. Má jemnou kůži na rukou a stůl je politý,
je posypaný antukou a týdny nemytý,
má unavená obočí a ústa sevřená
a zkouším, zda se otočí na jméno Ellena.

R:

3. Tak pod košatou moruší si o ní povídám,
o milosrdné Venuši, co život za ni dám,
a z rozbitého náčiní, co zbylo od válek,
já zbuduju jí svatyni a záhon fialek.

- E C#mi E C#mi E C#mi
R: + kdo mi ho poskytne, kdo mi ho poskytne, kdo mi ho poskytne?

Ami

1. Na čele hradní posádky jel Gero vybrat desátky,
E
by oslaviti mohl státní svátek,
leč prázdné město, ves i bor, neb Sasík, Prajz i Branibor
Ami E
už dávno přestal střídat do prasátek.
Ami
Už nechce platit hradu hry, přes Čechy vytáh' na Uhry,
Dmi
tam na Dunaji nalodil se na vor
Ami
a proti proudu pádluje a vesele si jódluje
E Ami Dmi E Ami E Ami
jak Štajerák, jak Tyrolák či Bavor.
2. Vzal Gero jako urážku, že nikdo nechtěl bumážku
a povolení k vystavení pasu
a že dokonce farnosti už dělají mu schválnosti
a nechtějí mu plnit státní kasu.
Je divu, že je našťvaný, když uteče mu poddaný,
jenž vystaven byl léta jeho péči,
a že se cítí uražen, když fůra mužů, fůra žen
se z jeho péče u sousedů léčí.
3. Zří Gero oheň na střeše a alarmuje Mikeše,
by polapil tu nevolnickou chátru,
a Mikeš v roli spojence jde chytat Němce pro Němce,
neb prospívá to ledvině a játru.
A Pepa - ručky vod práce se plíží podél paláce,
jenž ukrejvá se v malostranských střechách,
a s tváří lovce mamuta jde vykrádati auta,
jež zanechali Braniboři v Čechách.
4. Proč by si jeden nepokrad' - jó, v tom je Pepa demokrat
a šikulovi má být dána šance,
my přežili jsme Habsburka a dneska máme wartburka
a tuzexový konto v Živnobance.
Pak odstartuje po lupu na víkendovou chalupu,
tam s kamarády švihne pivní kůru
a, na poměry skuhraje, ví, že to zas něk uhraje
[: a už se těší na demokratúru. :]

Gloria

Karel Kryl

- C** **Ami**
1. Je noc, v které nezpívá andělů chór
F **G** **C**
a nevidět více kov s příchutí slanou,
F **G** **C** **Ami**
pláč na písku ulpívá u paty hor
F **E** **Ami** **G** **Ami**
a vánoční svíce dnes na hrobech planou,
F **Ami** **Dmi(Dmi,G)** **E** **Ami**
Gloria nezní, tlí mudrci v krytech a Herodes bdí,
F **Ami** **Dmi** **E** **Ami** **G** **Ami**
Gloria nezní, jsou střepiny v bytech u rozbitých zdí.
2. Vše zalito svitem, i neony měst,
tři vteřiny ticha, v nichž umlkly zbraně,
svět pohrdl citem a táže se hvězd,
proč proroctví lichá jsou podobna hraně,
Gloria nezní, teď zpívají hlavně žalm "Chtíc, aby lkal",
Gloria nezní vzdor hvězdě, jež slavně plá nad hřbety skal.
3. Je tichá noc svatá, v níž nepadá sníh
a šílenec Svět řekou bláta se brodí,
je slepý a hmatá po ořízkách knih,
snad po stovkách let znova Kristus se zrodí,
Gloria zazní a přeroste tráva přes písečný vír,
Gloria zazní, buď na nebi sláva a na Zemi mír.

Gulášová polífká

Karel Kryl

D G A⁷

1. Já před necelou hodinou
D A⁷
D G D
jsem měla konflikt s rodinou,
G D
prý nesluší se na dívku
A E A⁷
jíst gulášovou polífkou
D A⁷
v buffet bez gardedámy,
D A⁷ D
v buffet bez gardedámy.
2. Teď v baru Petra Gottlieba
už milenec mě nelíbá,
ten pán se ke mně nehlásí,
vždy velmi tiše prohlásí:
zlé pryč a Pánbůh s námi,
zlé pryč a Pánbůh s námi!
- *: Pan Bezruč za to nemůže,
G D
A⁷ D
že na nábytek střeďám
G D
a místo ódy na růže
E A⁷
teď blbě písň skládám,
D A⁷
však jednou přijde sobota,
D G D
já spáchám píseň pro Gotta,
G D
a než se půlnoc překulí,
A E A⁷
Gott bude zpívat fistulí:
D G
mám rozprávkový dom
D A⁷
s vysokou strechou kdesi pod nebom...

C E F C
1. S kabinou Gemini počítám hodiny,
D7 G
trvá to století, než obletí tu kouli,
C E F(F,Amí) C(C,Dmi)
mlhavou patinou půjdeme s Haninou,
(-,C) G C
ač se jí nelíbím, přec políbím jí tvář.

E Ami
R: Do týdne nejpozději zavolati kněze dám,
C D7 G
sloveso "milovat" jak časovat, se dovím,
C E Ami Dmi
zahodím beznaději k neuvadlejím rezedám
C G C
a potom v lehátku já pohádku jí povím.

2. Tak příští sobotou skoncuji s samotou,
to tady pod šípkem svým polibkem jí sdělím,
pro měsíc umístím Haninu pod listím,
aby mi záviděl, že neviděl ji dřív.

R:

G C
3.=2. + [: že neviděl ji dřív ... :]

Ami Emi ...

Pod černým kloboukem
nosím si Hannibala
a tucet posvátných
bílých
neangažovaných slonů
vyprávím kolemjdoucím
nesmírně krásnou pohádku pro usnutí
zatímco okna periferních barabizen
velmi tiše

G

a velmi zřetelně

F

artikulují poměrně bezvýznamná slůvka
miluji
miluješ
milují

C Ami E

jako náповěda z náповědні budky
pod černým kloboukem
nosím si Hannibala
sedí si na lůžku
pojídá parmezán
a milánskou roštěnou
a moravský vrabce
a moje hlava je špatný stůl
k pojídání špatných jídel

G F E

s nejhorší obsluhou
a když je nejvíc nespokojený
řekne mým čtyřem vlasům

G

hele podte zahrajem si čtyřručně

D G D

Mikasa Sukasa
pod černým kloboukem
nosím si Hannibala
který je hubený fakír
a nohy má zkřížené
a hraje si na píšťalu
Rhythm and Blues
a tucet posvátných
bílých
neangažovaných slonů
sloupovýma nohama počítá pět
podle návodu počítej pět
a dvanáct a pět jsou čísla
která jdou velmi špatně k sobě

D

jak říkal pan učitel
pod černým kloboukem
nosím si

G F E

kromě Hannibala
kromě tuctu posvátných
bílých
neangažovaných slonů

D   G A D E m i

a kromě poloprázdného povrchu
poloprázdné lebky
ještě
čtvrt kila radosti
čtvrt kila smutku
pepř
sůl
a párátka do myšlének

Ami G Ami F
1. V měsíci září, kdy jablka zrají,
Ami G Ami E
kdy mantilu noci svit měsíce protkal,
Ami G Ami F
když dozněla hymna, již v půlnoci hrají,
Ami G Ami
já poprvé tehdy jsem Satana potkal.

2. Ten Satan měl líbeznou postavu panny
a nepáchla síra, však voněly květy,
a v úsměvu něha bez jediné hany,
jen z úst jako hadi mu syčely věty:

C G
R: "Jen nech si svou duši, ta k ničemu není,
Ami G Ami E
vždyť mnozí i zdarma ji upsali čertu,
Ami G Ami F
však hlas - to je zboží, jež dneska se cení
Ami G Ami
a dobře se platí - to beze všech žertů!"

R: "Já pro ten tvůj hlas jsem si ohlávku uvil
a stráž mi ho do klece vsadí,
a kdybys pak stokrát i andělsky mluvil,
tvůj hlas tě zradí!"

3. Dnes jako kníže si v paláci žiji,
mám ve stájích koně a v zahradách pávy,
jím ze zlaté mísy a z křišťálu piji,
jen rádio nemám a nesnáším zprávy.

4. Neb kdykoli válkou se o lásce bájí,
když slaví se vrazi a obchody s časem,
když svatými slovy se bezpráví hájí,
když hlásá se lež - tedy vždycky mým hlasem.

R: Mé lůžko je měkké, však propíjím noci,
mám z démantů bazén a ze zlata ryby,
mám přebytek všeho, i pýchy, i moci,
mám v paláci všechno, jen lidé tu chybí!

R: Dnes podruhé oko mé Satana spatří,
je krásný, byť s úsměvem krysím,
vždyť jemu dnes s hlasem i duše má patří,
když na větví visím ...

Hle, jak se perou

Karel Kryl

Emi D Emi H⁷ Emi

- Emi D Emi D
1. Tak hle, jak se perou, jen pohleďte na ně,
Emi D G Ami
jak úplatky berou a svrbí je dlaně,
Emi C D Emi
jen pohleďte na ně, jak zatančí tance,
D Emi H⁷ Emi
když namísto daně jim dají kus žvance.

- C D G Emi G Emi D Emi
R: Pít, klít, rouhat se víře, pak sedět v díře nějaký rok,
C D G Emi G Emi D Emi
klít, pít, co hrdlo ráčí, vždyť osud stáčí už poslední lok.

2. Tak pohleď, jak s vervou tu do sebe mlátí,
než hrdlo si servou a život si zkrátí,
tak s křikem se boulují s tupostí mezků
a páni se radují, utáhnou přezku.

R:

3. Když v hospodě pijí, tak pozor dej na ně
jak na klubko zmijí, jež zabíjí laně,
tak pozor dej na ně v té podivné době,
vždyť při této hraně jde o krk i tobě!

R:

R:

- D A7
1. Někdy se mi zachce novinářských kachen,
D D7 G
ale Tereza chce se mnou "Liebe machen",
D A7
bejt tak trochu mladší, zvládnul bych tě, ženská,
D G E7 A7
takhle sjedu radši do Těžkoslovenska,
D A7 D
takhle sjedu radši do Těžkoslovenska, holáryjó!
2. Škodovka se blíží ke Karlovým Varům,
oči se mi klíží: třicet mařen za room!
I pro pána Jána, i pro páma Klause:
slova nadepsána "Zimmer frei mit Brause",
slova nadepsána "Zimmer frei mit Brause", holáryjó!
3. V hospodě mi dají Schweineschnitzel natur,
na opravně mají Autoreparatur,
marně hledám bytnou, Frantík, Pepík, Vilík
v pasáži mi špitnou: "Junge Mädchen! Billig!",
v pasáži mi špitnou: "Junge Mädchen! Billig!", holáryjó!
4. Křečkové a sysli jsou tu jako vždycky,
mně to ale myslí neekonomicky,
jsem zas mezi svými, kdekdo kapsu mastí,
zvolna dochází mi, jak je to s tou vlastí,
zvolna dochází mi, jak je to s tou vlastí, holáryjó!
- G D
*: Je mi z toho nanic a mám z toho srandu,
G E7 A7
zajódluju z hranic: Sláva Vaterlandu!
D A7 D
Zajódluju z hranic: Sláva Vaterlandu!, holáryjó!

3. Je k pláči řeč, jež mluví frázemi,
     F   G   C   E
 protože slov a vět se bojí,
     Ami
 je k smíchu řád, jenž získán v zázemí,
     E   Ami Emi Ami
 zatímco chlapci v palbě stojí.
     F   G
 Jestliže důsledek je příčinou
     Dmi E   E7
 a volnost cítí mříže pastí,
     Ami F   Ami
 je rodná země možná otčinou,
     E7   Ami
 však není vlastí, není vlastí.
     E7   Ami   E7   Ami   Ami6
 R: + hvězdy stárnou, hvězdy stárnou ...

- F E Ami F**
 1. Ač kvete u potoků černé býlí
G C E
 a ač mi vadí stáří v rendez-vous,
Ami G
 jde chůzí lehčí kroků lesní víly
E Ami F E
 a září, září, září v úsměvu.
Ami Dmi
 Ač bezjehličné lesy hyzdí rampy
G C E
 a za mřížemi pláče Aladin,
Ami G
 hrst kouzla nabere si z jeho lampy,
F E
 svěžejší kapradin.
- Ami Dmi**
 R1: Už bylo jen pár vět a tráva spálená
G C E
 a rozbahněná zřídla ve žlutí,
Ami G
 chceš hluchým vyprávět, co píseň znamená,
E Ami F E
 a slepým, co jsou křídla labutí?
- R2: Už zbylo jen pár slov a slza na víčku,
 a bez pardonu platí zmýlená,
 nad prachem katastrof zní klapot střešičků:
E Ami F(G7) E(Ami)
 svá ústa nabídla ti Irena, Irena, Irena!
2. Byť vykolejil svět a není síly,
 jež díru v lodi zvedá nad ponor,
 přec hledáš cestu zpět, však černé býlí
 se vyplevelit nedá: je to mor!
 Plá slunce jako vích nad cestou úzkou,
 svět s jepicemi tančí gavottu,
 u sloupů morových začíná schůzkou
 tep dalších životů!

R1:

E Ami
 R2: + Irena, Irena ...

- D
1. Každý vrah ví, co je v lahvi,
A
na níž lebka s hnáty je,
ví to Jahve, že se z lahve
D
s lebkou s hnáty nepije.
2. Mnohé zmýlí, scházejí-li
hnáty s lebkou na lahvi,
co tě chytí po napití,
to jen velký Allah ví.
- G D
R1: Až dozpíváš koledu, tiše zesneš po jedu,
A D
statní ptáci - funebráci uloží tě do ledu.
3. Baštím kraby z Abu Dhabi,
naložené v curare,
k tomu colu z vitriolu,
Bože, to je soirée.
4. Žáha pálí z cyankali,
nežlí usnu bez deky,
pšoukám hlinu z botulínu
s děkou nebo bezděky.
- R2: Až dozpívám koledu, tiše zesnu po jedu,
statní ptáci - funebráci uloží mě do ledu.
5. Pro Moniku arseniku,
kapku rtuti, a co víc,
do košíku otrušíku
nebo odvar z makovic.
6. Vezmi k tomu špetku bromu
nebo utrejch z balíku,
přidej k vínu kromě blínu
trochu maggi z rulíku.
- R1:
7. Jedu misku v denním tisku
na rozličných rovinách,
opiátu do salátu
v televizních novinách.
8. Trocha lhaní na snídani,
větší porci k obědu,
v komentáři sedmilháři
upatlaní od jedu.
- R3: A pak s volhou škaredou čtyři páni přijedou,
A G A D

skončíš zdárně v kachlíkárně s touhle koledou.

- Emi** **H⁷**
1. Pod tmavočervenými jeřabinami
Emi
zahynul motýl mezi karabinami,
C **G** **Ami** **D**
zástupce pro týl šlápl na běláska,
Ami **Emi** **H⁷**
zahynul motýl jako naše láska,
Emi **H⁷** **Emi**
zahynul motýl jako naše láska.
2. Na břehu řeky roste tráva ostřice,
prý přišli včas, však vtrhli jako vichřice,
nad tichou zemí vrčí netopýři
a národ němý tlučou oficíři,
a národ němý tlučou oficíři.
3. Na nebi měsíc jako koláč s tvarohem,
koupím si láhev rumu v krčmě za rohem,
budeš se líbat v noci s cizím pánem,
já budu zpívat zpitý s kapitánem,
já budu zpívat zpitý s kapitánem.

Ami C E Ami E Ami E

- Ami C E Ami
1. Noc jako sluj, vteřin šest do svítání,
C G⁷ Ami E
pysk zpocený vyzývá podsvětí,
Ami C E Ami E
ó, ďáble můj, mrtvo jest slitování,
Ami E Ami E
snad zisk splacený zradu mou posvětil.
  2. Cár šarlatu, v tváři hlen z poplívání,
mříž u stěny, sedlá krev na rukou,
Ami C Ami E
král bez šatů připraven k uvítání,
Ami G Ami
hle - kříž dřevěný s trnovou parukou.
- R: G Ami
Jidáší, k čemu výčitky svědomí,
G Ami
Jidáší, k čemu tohleto smetí,
G Ami
farizej nikdy rukama nelomí,
G E(F) (E) Ami C E Ami G⁷ Ami E
pro něho účel prostředky světil! (F Ami G Ami)
3. Noc bez kazu, mincí pár zvoní v plášti,
hlas zchraptělý do pekel neletí,
Ami C E Ami G
stín provazu jako dar plný zášti
Ami G Ami
pro vás, dospělí tohoto století!
- R: Jidáší, dnes jsi důstojným občanem,
s mincemi nemáš nijaké viny,
zítra zas třicet stříbrných dostanem:
vždyť když ne my, tedy zradí ho jiný!

Jupí, jupí I.

Karel Kryl

    F   C   G   C
R: Jupí, jupí, cupity dupy,
    F   C   G   C
    jupí, jupí, cupity dup.

          C   F   C
1. Jó, pakliže dostanem doložku,
          G
    utrátím peníze za drožku,
    C   F
    přejedem Evropu toho dne
    C   G   C
    a nasednem na koráb v Boulogne.

R:

2. Jó, úžinu přeplujem kvečeru
    a na sever vyjedem z Doveru,
    mineme Coventry pospolu
    a do přístavu Liverpoolu.

R:

3. Než stačíš udělat bublinu,
    přistaneme v Irsku, v Dublinu,
    a že jsme v náladě rozmarné,
    přejedem hranice do Larne.

R:

4. A v Larne pak přijdeme na nápad
    zajet si k jezeru na západ,
    podniknem výpravu na voru,
    najdeme lochnesskou potvoru.

R:

5. A vo tomhle významným výjevu
    zmíníme se v interviu,
    pak si je přečteme z Timesů,
    až ti je k posteli přinesu.

R:

R:

- Dmi A Dmi
 1. Jsem pán a císař Kain Devátý a tyran z Boží vůle,
                   C7 Gmi A
 a ne-li z vůle Boží, tedy pak tomu chtěl ďábel,
                   Dmi C7 Gmi A
 jsem pán a císař Kain Devátý, a k tomu, ke vši smůle,
                   Dmi A Dmi C7
 i vrah - to kvůli noži, který odnesl si Abel,
                   Dmi Gmi Dmi A
 bratr můj, bratr můj, bratr můj.
2. Ten den zněl krutě kornet andělův, tvůj oheň marně hoří,
 vždyť plamen končí v pekle a má zelenavý nádech,
 tu Satan zhasil oheň Abelův a spárem, který boří,
                   Dmi C7 Gmi A
 můj nůž mi vyrval vztekle, a už odnášel si ho v zádech
                   Dmi C Dmi
 bratr můj, bratr můj, bratr můj.
- Dmi
 *: A tak bloudím po Evropě, místo nože kytku v klopě,
                   Gmi Dmi
 neboť vždycky romanticky vypadati mají vrahové,
 proto lidé z lepších vrstev sdružují se do bratrstev,
                   Gmi A
 načež s každou bratrovraždou přemýšletí začnou o nové.
3. Teď Kainem se hemží citáty a lidé cudně blednou,
 i odsoudí ho šmahem a znovu připraví si nože,
                   Dmi C7 Gmi A
 jsem šťasten, že jsem Kain Devátý, já zabil jsem jen jednu,
                   Dmi C7
 však Abel, ten je vrahem, neboť každý z vás je, ó, Bože,
                   Dmi Gmi Dmi Gmi Dmi A
 bratr můj, bratr můj, bratr můj, bratr můj,
                   Dmi C7 Dmi
 bratr můj, bratr můj ...

Karavana mraků

Karel Kryl

- D Hmi
1. Slunce je zlatou skobou na vobloze přibitý,
G A D A7
pod sluncem sedlo kožený,
D Hmi
pod sedlem kůň, pod koněm moje boty rozbitý
G A D
a starý ruce sedřený.
- D7 G A Hmi
R: Dopředu jít s tou karavanou mraků,
G A Hmi
schovat svou pleš pod stetson dřevý,
Emi A7 Hmi Emi
[: jen kousek jít, jen chvíli, do soumraku,
Hmi F# Hmi A7
až tam, kde svítí město, město bělavý. :]
2. Vítr si tiše hvízdá po silnici spálený,
v tom městě nikdo nezdraví,
šerif i soudce - gangsteři, voba řádně zvolení
a lidi strachem nezdraví.
3. Sto cizejch zabíječů s pistolema skotačí
a zákon džungle panuje,
provazník plete smyčky, hrobař kopat nestačí
a truhlář rakve hobluje.
- R: V městě je řád a pro každého práce,
buď ještě rád, když huba voněmí,
[: může tě hrát, že nejsi na voprátcce
nebo že neležíš pár inchů pod zemí. :]
- 4.=1.
- R: Pryč odtud jít s tou karavanou mraků,
kde tichej dům a pušky rezavý,
[: orat a sít od rána do soumraku
a nechat zapomenout srdce bolavý. :]

- Ami**
1. Až mine neděle a usne na peřině,
k zbláznění nesměle napíšu Kateřině
          Dmi **Ami**
a potom pod známku doplním poznámku,
  E **Ami**
že asi netušila, že mi byla vším.
  2. S ranními červánky na dopis slzy skanou,
vhodím ho do schránky, neřeknu "nashledanou",
prvnímu oblázkou položím otázku,
proč asi netušila, že mi byla vším.
  3. A když se rozední, koupím si láhev rumu,
ten dopis poslední napsal jsem z nerozumu,
nad jeho kopií tiše se opiji,
to aby netušila, že mi byla vším ...

Kostelní věž

Karel Kryl

A C#
Kostelní věž ukazuje, že se chýlí k ránu,
D A
vrchní číšník inkasuje vod vopilejch pánů,
H7 E A E
čuc, vo korunu víc,
A C#
figurální kompozici sestavili páni,
D A
pro barovou tanečnici zbylo místo k stání,
H7 E A
čuc, sehnal jí ho strýc.
C# F#mi
Uklízečka myje schody, pikolíci marodí,
H7 E
napijem se na marody, než nás barman vyhodí,
A G# G F#
dopoledne prolezeme kofeinový doupata,
H7 E A
číšníci nás všude znají, říkají nám: čuc, děřčata ...
A7 D Dmi A E A E A

G C G C G C

- D C G C G C G C G
 1. Král do boje táh', do veliké dálky,
 C G D⁷ G
 a s ním do té války jel na mezku klaun,
 D C G C G C G C G
 než hledí si stáh', tak z výrazu tváře
 C G D⁷ G
 bys nepoznal lháře, co zakrývá strach.
 D⁷ G
 Tiše šeptal při té hrůze: "Inter arma silent musae,"
 A D⁷ C#⁷ D⁷
 místo zvonku cinkal brněním,
 C G C G C G C G
 král do boje táh', do veliké dálky,
 C G D⁷ G H C G A⁷
 a s ním do té války jel na mezku klaun.
2. Král do boje táh', a sotva se vzdálil,
 tak vesnice páčil a dobýval měst,
 klaun v očích měl hněv, když sledoval žháře,
 jak smývali v páře prach z rukou a krev.
 Tiše šeptal při té hrůze: "Inter arma silent musae,"
 místo loutny držel v ruce meč,
 král do boje táh', a sotva se vzdálil,
 tak vesnice páčil a dobýval měst.
3. Král do boje táh', s tou vraždicí lúzou
 klaun třásl se hrůzou a odvetu kul,
 když v noci byl klid, tak oklamal strážě
 a, nemaje páže, sám burcoval lid.
 Všude křičel do té hrůzy, ve válce že mlčí Múzy,
 muži by však mlčet neměli,
 král do boje táh', s tou vraždicí lúzou
 klaun třásl se hrůzou a odvetu kul.
4. Král do boje táh', a v červáncích vlídných
 zřel, na čele bídných jak vstříc jde mu klaun,
 když západ pak vzplál, tok potoků temněl,
 klaun tušení neměl jak zahynul král:
 kdekdo křičel při té hrůze: "Inter arma silent musae,"
 krále z toho strachu trefil šlak,
 klaun tiše se smál a zem žila dále
 a neměla krále, klaun na loutnu hrál,
 D⁷ G D⁷ G
 klaun na loutnu hrál, klaun na loutnu hrál ...

1. Prach dní, hedvábně hebký,
                     F   E
 skryl bílé lebky do závoje,
                     Ami   G
 prach dní, skelety statých
                     F   E
 s pohledy svatých od orloje,
                     Ami   G
 prach dní v pokřiku dlasků
                     F   E
 skryl stopy svazků polosmyté,
                     Ami   G
 prach dní zahladil stezku
                     Ami   G   E   Ami E
 s kameny stesku po zemi té, po zemi té.
2. Zem zrůd, koktavých zkratek,
 svobodných matek, bezdětných vdov,
 zem zrůd, zlomené vůle,
 cizácké zvůle, siláckých slov,
 zem zrůd, bezzubých dásní,
 servilních básní, prolhaných knih,
 zem zrůd, zpanštělých vozků,
           G   Ami F E   Ami
 zem zbabělých mozků a odvážných břich.
                     Ami   F(F,G)   Ami
- R: Do listů jív kyselý sníh zvolna se vpíjí,
                     G(G,G7)   F(F,E)   E(E,Ami)
 nehybný čas rezavých trav, hubených žní,
                     Ami   G(G,F)   Ami
 vše jako dřív: lkající smích s ohnutou šíjí,
                     G   E   Ami
 zlomený vaz skloněných hlav v lavině dní.
3. Čas hrůz, blábolu snobů,
 znectěných hrobů, znectěných vět,
 čas hrůz, bezlesých svahů,
 najatých vrahů, popravčích čet,
 čas hrůz, špíny a vředů,
 omamných jedů, otrockých mas,
 čas hrůz, vězničních dvorů,
 znamená moru na dlouhý čas, na dlouhý čas.
4. Dny ztrát v noci tě budí,
 propadlé hrudi ještě se dmou,
 dny ztrát, drogy a pití,
 ortely žití vyřčené tmou,
 dny ztrát, reklamních šotů,
 marného potu, zmarněných snah,
 dny ztrát, sto hlasů ze sta,
 dobrovolná gesta a povinný strach.

R:

5. Lze žít, jen abys přežil,
zatímco ze žil sají ti krev,
lze žít desítky roků
s holínkou v oku, jíst chleba z plev,
lze žít bez zdi a hrbů,
s malostí blbů nesoutěžit,
lze žít, se lží se měřit
a znovu vždy věřit, že i jinak lze žít.

R:

Ami

1. Pár zbytků pro krysy na misce od guláše,
E **Dmi E**
milostný dopisy s partií mariáše,
Dmi
před cestou dalekou zpocený boty zujem
C **E**
a potom pod dekou sníme, když onanujem.

Ami G

- R: Lásko, zavři se do pokoje,
Ami G
lásko, válka je holka moje,
C G Ami G Ami E
s ní se miluji, když noci si krátím,
Ami G
lásko, slunce máš na vějíři,
Ami G
lásko, dvě třešně na talíři,
C G Ami G Ami E
ty ti daruji, až jednou se vrátím.

2. Dvacet let necelých, odznáček na baretu,
s úsměvem dospělých vytáhnu cigaretu,
v opasku u boku nabitou parabelu,
zpíváme do kroku pár metrů od bordelu.

R:

3. Pár zbytků pro krysy a taška na patrony,
latrina s nápisy, jež nejsou pro matrony,
není čas na spaní, smrtka nám drtí palce,
nežli se zchlastání svalíme na kavalce.

R:

E

Rec: Levá, dva!

R:

- D**
1. Jen ledvinové kamínky mi zbyly místo vzpomínky
A7
na lásku tvou a něhu, Dany M.,
jsem truchliv, ač ne bez viny, žal odnesly si ledviny
D
a Spolek přátel žehu, Dany M.
- D**
2. A že mi vážně slabo je, lkám tóny z hloubi hoboje,
D7 **G**
mám na hoboji vruby, Dany M.,
D
den kutálí se k západu a já si zpívám "papadů"
A7 **D**
a "šůbydůbydůby", Dany M.
3. Ach, chtělo by se zaplakat, když tupě civím na plakát,
jsa rozpolcený vedví, Dany M.,
ten plakát na dva turnaje, v nichž první cenou urna je,
v ní popel z mého ledví, Dany M.
4. Už nebaví mě řečičky, tak tiše saju z bečičky
svůj hektolitr piva, Dany M.,
už oboha je nachová a k areálu krchova
A7 **Hmi**
jen sto yardů mi zbývá, Dany M.,
A7 **D**
a jen sto yardů mi zbývá, Dany M. ...

1. Když strach máš, že se nenajíš, jak osel hlavou kývej,
a jestli něčí chleba jíš, pak jeho píseň zpívej,
své city zavři na zámek a mlčky snášej výtku,
a hlavně: zdrž se poznánek, když stačí na povídku.
2. Buď věřící jen natolik, jak se to líbí lidem,
buď protestant i katolík, buď buddhistou i Židem,
měj na paměti zásadu, že lží se úspěch získá,
znej, kterak bodnout zezadu, a tanči, jak se píská.
3. Znej rozhovory zapřádat a sedět nad dopisy
a beze studu vykrádat i cizí rukopisy,
neb ti, jimž smrdí lopata, vždy snadno prominou ti,
že radši kradeš košťata, než nehotové proutí.
4. Buď tím, co nejvíc vynese a co má větší cenu,
buď břečťan, který vine se vždy po silnějším kmenu,
znej používat nevěry co prostředníka zisku,
měj zásady co pověry, jež brání východisku.
5. Dbej, nechat' každý zve tě rád, a přijď i s famílií,
a vydírej co literát, když už ti nenalijí,
buď Pompeius i Agrippa, buď Achilles i Hektor,
a máš-li trochu filipa, pak, synu můj, jsi lektor!

Lilie

Karel Kryl

- Dmi** **A** **Dmi**
1. Než zavřel bránu, oděhl se do oceli a zhasil svíci,
A **Dmi**
bylo už k ránu, políbil na posteli svou ženu spící,
F **C**
[: spala jak víla, jen vlasy halily ji,
Dmi **B^b** **A**
jak zlatá žíla, jak jitra v Kastilii,
Dmi **B^b** **A** **Dmi**
něžná a bílá jak rosa na lilii, jak luna bdící. :]
2. Jen mraky šedé a ohně na pahorcích - svědkové němí,
lilie bledé svítily na praporcích, když táhli zemí,
[: polnice břeskné vojácká melodie,
potoky teskné - to koně zkalili je,
a krev se leskne, když padla na lilie kapkami třemi. :]
3. Dozrálý trnky, zvon zvoní na neděli a čas se vleče,
rezavé skvrnky zůstaly na čepeli u jílce meče,
[: s rukama v týle jdou vdovy alejemi,
za dlouhé chvíle zdobí se liliemi,
lilie bílé s rudými krůpějemi trhají vkleče. :]

Ami

Rec: Úloha osobnosti v dějinách sestává prakticky z ochoty<
dotyčné osobnosti zemřít nebo nechat se zabít dřívě, než<
stačila odvolat.

Ami

C

1. Pohled se odvrátí, Koperník v sutaně,

Ami G Ami F Ami

smrtka si obrátí Marata ve vaně,

G

stránka se otáčí, Koniáš zatleská,

Ami

F

Gogh leží v bodláčí, smrt bývá nehezká,

Ami

G

Gogh leží v bodláčí, smrt bývá nehezká,

Ami

F

Ami

smrt bývá nehezká.

G

Ami

R: Laskavé šero vám přikryje tvář s grimasou hrůzy,

C

G

Ami

ruka, jež před chvílí hladila ramena, zkameněla,

G

Ami

na nic je pero a k ničemu snář, zemřely Múzy,

G

Ami

to, že se nestřílí, smrt jenom znamená pro anděla.

2. Písnička dozněla, bytem je šatlava,

před vraty kostela uvidíš Václava,

drží se klepadla, hrobař si ruce mne,

odhoďte zrcadla, není to dojemné,

odhoďte zrcadla, není to dojemné,

není to dojemné.

3. Cromwell má namále, Hus čeká na kata,

Smrtka má korále, korále ze zlata,

kříž staví Kristovi, Spartakus bez meče,

ranami nachoví, dívej se, člověče,

dívej se, člověče, dívej se, člověče!

R:

4. Johanku stříhají, ruka je zemdlená,

pacholci řihají, ocel je kalená,

pan Lincoln v divadle dívá se na scénu,

Smrt sedí v propadle oděna v saténu,

Smrt sedí v propadle oděna v saténu,

oděna v saténu.

5. Jesenin opilý chystá si oprátku,

Puškin si zastřílí, Tyl píše pohádku,

vidíš Fra Filippa, krev plivá do barvy,

Gerarda Phillipa Smrtka si obarví,

Gerarda Phillipa Smrtka si obarví,

Smrtka si obarví.

R:

6. Kennedy ve voze proklíná raracha,
pohřebním na voze uvidíš Palacha ...

9. Kdybych chtěl mluvit s Martinou, plet' bych si bukvy s latinou
a knutu s žezlem,
měnil bych pravdu ve lhaní, v častušku hudbu varhanní,
plet' dobro se zlem.
10. Dbal místo snění konzumu, nabádal děti k rozumu,
z prospěchu podlý,
žil pěkně vprostřed ohrady a zdobil okna, výklady
a vzýval modly.
11. Snad moh' bych najít v Martině přítele ve zlé hodině,
kdy člověk zoufá,
jenž uspí v stínu borovic a ví, že chlap chce skoro víc,
nežli si troufá.
12. Obalí trny sametem, v náruči skryje před světem,
horečku zchladí,
má cit i rozum člověčí a dá ti pocit bezpečí,
když všichni zradí.

R:

13. Svět dává nerad, Martino, zadarmo nebo lacino,
však poznáš s lety,
že čas i kámen rozhlodá a poušť když jednou zřídlo dá,
rozkvetou květy.
14. Až svět mne steskem obklopí, dám si tvou kytku do klopý,
jak kážou mravy,
po vzoru starých Habánů připiji vínem ze džbánu
na tvoje zdraví.

R: (3x)

- Emi D Emi
1. Ven z šedivých baráků vylezly maškary
D Emi
v ledovém jitra, v den po soudné noci,
D Emi
pět slaměných širáků, pět lahví Campari
D Emi
a nenávist v nitru co odznaky moci.
D Emi D
Jdou cvičení sloni a cvičení pávi,
Emi D Emi D
pár cvičených koní a cvičené krávy,
Emi D Emi D
jdou cvičení švábi a cvičené žáby,
Emi D G Ami
jdou cvičení mroži, a za nimi s noži
H⁷ Emi
jdou cvičení lidé.
2. Mráz dohnal je k poklusu, plameny šlehají
modře a zlatě jak žíravé růže,
a na pülce globusu maškary čekají
v přepestrém šatě a s bičíky z kůže.
A cvičené krysy a volavčí pera
a tak jako kdysi a tak jako včera,
i dnešní den znova vždy bojí se slova
a s dětskými vlčky zas točí se mlčky
i cvičení lidé.
3. A maškary kynou vstříc divnému sněmu,
zní do ticha hlasy, jež slyšet je všude,
až soudné dny minou, že konec je všemu,
jen na věčné časy že masopust bude.
Jdou cvičení sloni a cvičení pávi,
pár cvičených koní a cvičené krávy,
jdou cvičení švábi a cvičené žáby,
jdou cvičení mroži, a za nimi s noži
dál jdou cvičení lidé ...

Monika

Karel Kryl

1. J^o, vid^ěl jsem Moniku, sed^ěla v les^íku nad p^rehradou,
vpletla si do v^ínku dva stvoly boj^ínku s koz^í bradou,
s p^ůvabem and^ílka svl^ékla se do t^ílka,
slunce jí osmahlo k^ůži,
kdyb^ych byl koⁿadra, sed' bych jí na ⁿadra,
v zob^áčku dr^žel bych r^ůži.

R: Moniko, Moniko, jsem jen tv^ůj, n^ásleduj,
vím, kudy do pekla a s k^ým, padadada.

2. Hodina minula, Monika usnula u jezera,
vo^či si zakryla Vojnarkou vod Tyla -
te^da pardon, ta je vod Jiráska.
Tak znovu:
jó, hodina minula, Monika usnula u jezera,
dala si pod hlavu zánovní Krútⁿavu vod Cikkerá -
te^da vod Suchon^ě,
kdyb^ych byl brh^líkem, stal bych se zvrh^líkem,
co ne^čte Sartra ni Prousta,
s hrdost^í vlastence sed' bych jí do věnce,
v zob^áčku dr^žel bych chrousta.

R: + vím, kudy do pekla a s k^ým, padadada,
vím, kudy do pekla a s k^ým ...

Mám oči jako pomněnky a sluji mořská kráva,
můj muž má býčí zarděnky a vystudoval práva,
on nelíbá mě na řasy, ač po něžnosti prahnu,
tak za dobrého počasí já tu a tam mu zahnu.
Když převlékám si kostýmy, on křičí slovy sprostými,
ta slova letí do éteru, když vyhrožuje jeseteru,
s ním trávíváme babí jar a pojídáme kaviár
a manžel říká: "Nejináč, udělám z něho zavináč."
Mám modré oči, tlustý břich a tlustou trojitou bradu,
já občas spáchám menší hřích, když poškrábu se vzadu,
já skáču krokem gazelím až před pohřební ústav,
já vesele se otelím a můj syn bude Gustav.

- Ami**
1. Jdu k vodě líčit na jelce, mám Škvoreckého Zbabělce
Dmi
a chléb a buřty v kabelce s kořalou sladkou.
E
když slunce vstává v rumělce, zahlédnu metat kozelce
Ami E
zasloužilého umělce s plesnivou bradkou.
- Ami**
2. Když v tváři rumem zruměním, tu spokojím se s domněním:
Dmi
"Kozelce ladí s uměním jak šroubek s matkou!"
Ami
Zní z láhve nota za notou, kabelka zeje prázdnotou
E Ami
a já mám půdu pod botou poněkud vratkou,
E Ami E Ami
padadadam padadam.
- Ami**
3. Keď ide vlna za loďou, pijeme vodku s Volodou
Dmi
a bratstvo našich národov sa takto tuží,
E
Volodá býval barónom, teraz je z neho agronóm,
Ami E
má salaš hore nad Hronom a záhon ruží.
- Ami**
4. Keď spieva sláčik primáša a čašník fľašu prináša,
Dmi
môj zrak s víziou sobáša zvlhne mi plačom,
E Ami
keď vraví: "Koniec košiarom! Predáme ovce mäsiarom!
E Ami
Je lepšie dať sa k žandárom, ako byť bačom!",
E Ami E Ami
padadadam padadam.
- Ami**
5. Když pluje loďka za loďkou, chutná mi vodka s Volodkou,
Dmi
on rotným je, já pilotkou, bydlíme v tanku,
E
když měsíc svítí na Něvu jak cibulička v nálevu,
Ami E
jdem v maskovacím oděvu udělat banku.

Ami
6. Plá nocí šarlat uhlíkú, zní tlukot ran a slavíkú
Dmi
a v bance ani rublíku, to kvůli manku,
Ami
tu vezmem zavděk nálevnou vypijem vodku nelevnou
E Ami
a půjdem nocí barevnou užítí spánku,
E Ami E Ami
padadadam padadam.

Nehažte kamení

Karel Kryl

C Ami F E Ami G⁷

C Ami F E
Prosím, nehažte kamení, nehažte kamení na mou tvář,
Ami F D⁷ G
nosím ďáblovo znamení, na čemž nic nemění svatozář,
C Ami F E
a proto prosím, nechte těch ohledů, nechte těch ohledů bezcenných,
Ami F G C H Ami
děsím se vašich pohledů přes hlavy sousedů upřených.

G Ami G
Za chvíli rozsudek hlasitě přednesou,

D Ami D G
a potom poběží pro sako z pruhů,

Ami G Ami G
prý pro můj posudek více mě nesnesou,

D Ami D H⁷
a naší mládeži půjde to k duhu.

Ami G Ami H
Spěchám, nechte těch proslovů, nechte těch proslovů o scestí,
Ami G Ami D Ami D
nechám na cestě k domovu rezavou podkovu pro štěstí,
Ami D Ami D Ami D Ami
pro štěstí, pro štěstí, pro štěstí ...

Nevidomá dívka

Karel Kryl

C Dmi C Dmi
1. V zahradě za cihlovou zídou,
C Dmi C Dmi
popsanou v slavných výročích,
C Dmi E Ami
sedává na podzim na trávě před besídkou
F G(-) E
děvčátko s páskou na očích.

2. Pohádku o mluvícím ptáku
nechá si přečíst z notesu,
pak pošle polibek po chmýří na bodláku
na vymyšlenou adresu.

Ami Dmi
R: Prosím vás, nechte ji, ach, nechte ji,
Ami G7
tu nevidomou dívku,
Dmi G7 E
prosím vás, nechte ji si hrát,
Dmi Ami
vždyť možná hraje si na slunce s nebesy,
F(G) G(E) E
jež nikdy neuvidí, ač ji bude hřát.

3. Pohádku o mluvícím ptáku
a o třech zlatých jabloních,
a taky o lásce, již v černých květech máku
přivezou jezdci na koních.

4. Pohádku o kouzelném slůvku,
jež vzbudí všechny zakleté,
pohádku o duze, jež spává na ostrůvku,
na kterém poklad najdete.

R:

Rec.=1.

5. Rukama dotýká se květů
a neruší ji motýli,
jen trochu hraje si s řetízkem amuletu,
jen na chvíli.

R:

1. Mrtvou a živou míchám vodu do vín,
           Ami F7   Ami E7
           Ami F7   E7
 napolo bdělý, spící ve stoje,
           Ami F7
 na stole lživou uniformu novin
           Ami E7   Ami
 a stěnu cely ve zdi pokoje.
2. Zas budík zvoní do nočního jitra
 a znovu plane hořák vařiče,
 dnes jako loni, včera jako zítra,
 čas věty plané vplétá do biče.
- R: A
 Na ostří nože, rezavé a tupé,
           A7
 zavěsí změny lichá sobota,
           D C6
 stelu si lože v dospávárně kupé,
           E E7
 noc ranní směny v šeru života.
3. Na okna vlaku kapky deště krápou,
 jako když sprcha kape do vany,
 v štruksovém saku nevolníci chrápou
 a život prchá - rezignovaný.
4. Železným dechem nadcházejí rána,
 bolavá hlava hledá samotu,
 struskou a plechem zívající brána,
 a pak už žhavá ocel v šamotu.
- R: Na věšák šatny, zrezivělý prachem,
 zavěsí změny lichá sobota,
 masný a matný, přidušený pachem,
 čas ranní směny v šedi života.
5. Hlt bryndy z žita, kterou úsvit prošil
 vyrudlou šedí škváry vyčpělé,
 sůl potu, vrytá do flanelu košil,
 škrábe a svědí, svědí po těle.
6. Kručení břicha z předražené láce
 přehluší vytí sirén fabriky,
 sobota lichá v heroizmu práce,
           Ami F7
 jdem domů, sytí z levného pití,
           Ami F7   E7   Ami
 šťastni až k zblití - čísla z matriky.

Od Čadce k Dunaju

Karel Kryl

- Ami   Dmi   Ami   E Ami
1. Od Čadce k Dunaju počut' čudnú nôtu:
    Ami   F   G   Dmi Ami E
hranicu stavajú z ostnatého drôtu,
    Ami   F   G   C E
[: kamarát-separát, nová paralýza
    Ami   Dmi   Ami   E Ami
z Moravy do Blavy vyžaduje víza. :]
2. Nečakaj, Natalí, že za tebou prídem,
vízum mi nedali, vraj sa zaobídem,
[: čakal som deväť dní, viacej nechcem sľúbiť,
stretnem ťa vo Viedni, tam sa smieme ľúbiť! :]

Okupační popěvek

Karel Kryl

          D   A7   D
Přijel k nám komediant v zelený maringotce,
                                  G   D
zapomněl na proviant, postřílel všechny ovce,
          G   D   E   A7
přijel k nám bratr zlý, poněkud nazrzlý,
          D   A7   D
rubašku podkasanou, vopaskem přepásanou.

C Ami F G C Ami F G

- C Ami F G
1. Jsem zřejmě na hlavu, když o pocy se nervu,
C Ami F G
když s proudem neplavu a raději pro Minervu
C Ami F G C Ami F G (C7)
přepřahám Pegasy, přepřahám Pegasy.
2. Jsem zřejmě na mozek, když hledám před vzlétnutím
k přistání podvozek a do vztyku se nutím
s rizikem pro vlasy, s rizikem pro vlasy.
- F
R: Když místo po Hradu sám chodím po ulici,
C D7 G
když smím a nekradu, jsem zřejmě na palici,
C Ami F G C Ami F G
já zůstal pozadu, hniju si na vesnici rád.
3. Jsem zřejmě na lebku, když nechci nové bohy
či pestrou nálepku a preferuji nohy
k pohybu po zemi, k pohybu po zemi.
4. Jsem zřejmě na bednu, když nevím, kolik za to,
když strachem neblednu a píšu pro Erató,
byť zase v podzemí, byť zase v podzemí.
- R: Spláchl jsem dozadu výhodnou investici:
lépe žít o hladu, než zdobit šibenici!
C Ami F G
Svůj ostrov pokladů v domečku na vesnici,
C Ami F G
svůj ostrov pokladů v domečku na hranici,
C Ami F G C
svůj ostrov pokladů v exilu za hranicí mám ...

- Emi**   **Ami**   **Emi**   **H**   **Emi H⁷**
1. Nosíme z módy kopretiny, čímž okrádáme stáda
Emi   **Ami**   **Emi**   **H⁷** **Emi**
a vůl, kdys' jméno obětiny, je titul kamaráda,
Ami   **Emi**   **H⁷**
na obou nohách vietnamku a jako komfort hlavu,
Emi   **Ami**   **Emi H⁷**   **Emi**
na klopě placku jak psí známku - znak příslušnosti k davu.
Ami   **D**
I naše generace má svoje prominenty,
G   **Ami**   **H⁷(H⁷,H)**
program je rezignace a facky argumenty,
Emi   **C**
potlesk je k umlčení a pískot na pochvalu
D   **H**
a místo přesvědčení jen pití piva - z žalu.
2. Pod zadkem stránku Dikobrazu, vzýváme zlatý tele,
sedáme v koutcích u obrazů, čekáme Spasitele,
civíme lačně na měďáky, my - Gottwaldovi vnuci,
a nadáváme na měšťáky, tvořící Revoluci.
I naše generace má svoje kajícíníky
a fízly z honorace a skromné úředníky
a tvory bez svědomí a plazy bez páteře
a život v bezvědomí a lásku - k nedůvěře.
3. Už nejsme, nejsme to, co kdysi, už známe ohnout záda,
umíme dělat komromisy a zradit kamaráda
a, vděční dnešní realitě, líbáme cizí ruce
a jednou zajdem na úbytě z tý smutný revoluce.
I v naší generaci už máme pamětníky
a vlastní emigraci a vlastní mučedníky.

Emi   **H⁷**   **Emi**
Rec: A s hubou rozmláčenou dnes zůstali jsme němí,
H⁷   **Emi Emi⁶**
ne, nejsme na kolenou - ryjeme držkou v zemi!

Emi Edim Emi H⁷

- Emi Edim Emi D⁷
1. V rohu náměstí, kousek od nádraží,
Emi D⁷ G A H
pod černým baldachýnem komínem vytvořeným,
Emi Edim Emi D⁷
němá bolestí stála nad drenáží
Emi D⁷ Emi
Madona s mrtvým synem umučeným.
2. Stála zmatená nenadálým hlukem,
na ruce déšť jí padal jak slzy velekněze,
trochu zděšená podnapilým plukem,
Emi D⁷ G A H⁷
co vůbec nevypadal na vítěze.
- Emi D⁷ Emi D⁷
R: Stojíce u Piety kouřili cigarety
Emi D⁷ G A H
a šnapsem žízeň hnali kilometr klusem,
Emi D⁷ Emi D⁷
kuplety z kabaretu zpívali pro Pietu,
Emi D⁷ G A H
a když je dozpívali, otráslí se hnusem.
3. Měli monstrance cestou nakradené
a snímky pro rodiny, jež léta neviděli,
místní sebrance, válkou nakažené,
tu trochu zeleniny záviděli.
4. Holky z ulice trochu pomuchlali
a pak jim zaplatili držadlem bajonetu,
sklady munice pečlivě zavírali,
a pak se posadili pod Pietu.
- R: Sedíce pod Pietou cpali se omeletou,
hlasitě nadávali na pitomou nužu,
čmárali po Pietě pozdravy Mariettě,
kterou si půjčovali, neznajíce studu.
5. Jednu neděli polní zabalili,
poslední pohledníci příbuzným odeslali,
potom odjeli, aniž zaplatili,
na cestě železnicí usínali.
6. Nikdo neplakal, nikdo nelitoval,
nikoho nebolelo, že jeli bez loučení,
někdo přitakal, jiný poděkoval,
nikomu nescházelo poroučení.

C G
1. Ředitel poznamenal předloni v červenci,
C G
že příliv zaznamenal vzestupnou tendenci,
C F
a ježto kůži mění jak barvu přelivu,
C G C
najal mě na měření v Biskajským zálivu.

2. A tak mi vlnobití omejvá holeně
a houser na zabití loupe mně v koleně,
oblékl jsem si plavky, navnadil udice,
chytil jsem do zkumavky mořského panice.

C G
R: Slušně mě požádal o čtyři sanoriny,
C G C
nebot' si zažádal o rozvod z vlastní viny.

3. Neb každá mořská panna má svého panice,
manželství spořádaná bez kufru na klíce,
a tyhle rajské slasti moc jsem mu záviděl,
poněvadž, vzdálen vlasti, pannu jsem neviděl.

4. Ptal jsem se toho chlapce, zda taky nepíše
recepty pro neplavce, jak chytat měkkýše,
prý sice mořské fauně občas se věnuje,
fauna však mnohdy tajně manželce žaluje.

R:

5. Kvečeru jsem ho pozval do chaty na kafe,
šest vypil pak se ozval: říkej mi Olafe,
Olafe, dojdem shody, moře ti nesvědčí,
o kráse sladké vody vana tě přesvědčí.

6. Tři slečny v nyvém snění seděly na břehu,
viděly dokončení tohohle příběhu,
neb Olaf časně k ránu zmlátil mě nad vanou,
protože jeho pannu měl jsem tam schovanou.

C G
R: A už mě nežádal o čtyři sanoriny,
C G C
nebot' si zažádal o rozvod, o rozvod, o rozvod z její viny.

Píseň Neznámého vojína

Karel Kryl

Rec: Zpráva z tisku: "Obě delegace položily pak věnce na hrob Neznámého vojína." A co na to Neznámý voják?

- Ami** **E7**
1. V čele klaka, pak ctnostné rodiny a náruč chryzantém,
Ami E7
černá saka a žena hrdiny pod paží s amantem,
Ami **E7**
kytky v dlaních a pásy smuteční civí tu před branou,
Ami
ulpěl na nich pach síně taneční s bolestí sehranou.
F **G**
Co tady čumíte? Vlezte mi někam!
Ami **G**
Copak si myslíte, že na to čekám?
Ami **G7**
Co tady civíte? Táhněte domů!
Ami **F** **E7** **Ami** **E**
Pomníky stavíte, prosím vás, komu?
2. Jednou za čas se páni ustrnou a přijdou poklečet,
je to trapas, když s pózou mistrnou zkoušejí zabrečet,
pak se zvednou a hraje muzika písničku mizernou,
ještě jednou se trapně polyká nad hrobem s lucernou.
Co tady civíte? Zkoušíte vzdechnout,
copak si myslíte, že jsem chtěl zdechnout?
Z lampasů je nám zle, proč nám sem leze?
Kašlu vám na fangle! Já jsem chtěl kněze!
3. Nejlíp je mi, když kočky na hrobě v noci se mrouskají,
ježto s těmi, co střílej' po sobě vůbec nic nemají,
mňoukaj' tence a nikdy neprosí, neslouží hrdinům,
žádné věnce pak na hrob nenosí Neznámým vojínům.
Kolik vám platějí za tenhle nápad?
Táhněte raději s děvkama chrápat!
Ami **G** **G7**
Co mi to říkáte? Že šel bych zas? Rád?
Ami **F** **E** **Ami** **Ami6**
Odpověď čekáte? Nasrat, jo, nasrat!

Píseň o žrádle

Karel Kryl

- Ami G Ami E⁷ Ami E⁷
1. Leže ve vaně, zamilovaně pěju Ivaně dumku,
Ami G Ami E⁷ Ami
dumku pěju jí, čímž jí sděluji, že jí daruji sumku,
G⁷ C Dmi E⁷ Ami
zabalím jí do sumky čtyři kosti od šunky,
E⁷ Ami E⁷ Ami
k tomu pracně sehnaný dva dietní párky,
Dmi Ami Dmi E⁷ Ami
přibalím i strýčkovi deset deka svíčkový
E⁷ Ami E⁷ Ami
a půl kila sekaný na vánoční dárky,
Dmi Ami Dmi E⁷ Ami E⁷ Ami E⁷ Ami E⁷
laj laj ...
2. Kdo mi zamezí ležet za mezí, baštit hovězí pádlem,
pětí s Anitou píseň masitou s bradou pokrytou sádlem,
netřeba jest člověku, žítí zrovna v pravěku,
chce-li slonem na špeku obohatit čundry,
pakliže chceš dobrotu z mamutího chobotu,
stačí zajet v sobotu do sibiřský tundry,
laj laj ...
3. Stojí na laně, hledím na laně, angažovaně zívám,
myslím na špitál, čtu si Kapitál, abych neškytal, zpívám,
s bujným potem na čele zpívám píseň vesele,
nechce se mi Angele přinášeti růže,
usmívám se nasládle, smažím tura na sádle,
zpívám píseň o žrádle, neboť to se může,
laj laj ...

Píseň pro blbouna nejapného

Karel Kryl

Ami **E**
1. Samička blbouna nejapného
Ami
kráčela z Berouna do Slaného,
Dmi **Ami**
že prý se na krásku nepromění,
Dmi **E**
dokud jí nezazní z kurníku kuropění.

2. Chtěl jsem si dokázat přesvědčení,
že bych měl ukázat vysvědčení,
páč jsem vždy prospíval v zoologii,
tak jsem jí zazpíval tuhletu melodii.

A **E**
R: Srdce mi v těle plesá tichým hlasem břehulky,
A **E**
ze Skalnatého plesa nesu pro vás křehulky,
A **A⁷** **D**
tokám jak tetřev hluchý s komplexem vzdělance,
A **E** **A**
ač nejsem Jiří Suchý, zpívám vám romance:
E **D** **E** **A**
pro vás, slečno Didová, zní ta píseň lidová,
E **A** **E**
připadá vám asi snadné čekat, až vám na hřbet spadne
A **D** **E** **A** **E** **A**
místo štěstí podkova nebo kostka žulová.

Ami
Rec: Blboun nejapný, latinským jménem Didus ineptus, pták tělem
husa, křikem orel, provokoval anglické námořníky na
E **Ami** **E**
ostrovech do té míry, že byl vyhuben.

3. Se slečnou Didovou Ineptovou
prošli jsme alejí jabloňovou,
když potom kohouti kokrhali,
to byste Didovou určitě nepoznali.

4. Když jsem jí zajíce chytil lase-m,
řekla mi "drahoušku" orlím hlasem,
"nepatřím ke ptákům masožravým,"
na což jí povídám: "Jste husa, to vám pravím!"

A **D** **E** **A** **D** **A**
R: + pam pa ...

Píseň pro Zuzanu

Karel Kryl

D Hmi G A

- D Hmi
1. V ovocné směsi ční paprsek měsíční
G A
a já si pro Zuzanu píseň skládám,
D Hmi
a jako včera jsou pod temnou terasou
G A
dvě křesla z molitanu prázdná.
2. S rukama za hlavou těžkou a bolavou,
tiše si pro Zuzanu píseň zpívám,
snad lásku vyslovím jí klíčem houslovým,
co v prachu na pianu čmárám.
- D Hmi
R: Tak z okna mezaninu sledují Zuzaninu
G A
siluetu, jsa v pokleku,
D Hmi
vymýšlím nezbednosti, vědom si dovednosti
G A
Kapuletů i Monteků.
3. Klekání vyzvání večerní vyzvání
a tanec pod jabloní mury tančí,
a jestli nezhasne, určitě užasne
G A D Hmi
nad písní, co jsem pro ni složil,
G A D Hmi
nad písní, co jsem pro ni složil,
G A D
nad písní, co jsem pro ni složil ...

Pitomý chanson

Karel Kryl

- C   Ami   C   Ami
1. Nejdříve se objímali, novináře zajímaly
C   F   E
podrobnosti z jejich životů,
Ami   C   Ami   C
veliteli čestné stráže pokynuli z ekvipáže,
Ami   E
shlédli stojky sedmi Pierotů.
2. Z krucifixu Krista stáhli,
na ruce mu nedosáhli,
rozdrtili dlaně o hřeby,
do čela ho posadili,
aby se s ním poradili
o předmětech denní potřeby.
- Ami   C   Ami   C
- R: Nosili mu květiny a ozdobené koše,
Ami   C   E
stavěli mu slavobrány všelijaké,
Ami   G   Ami   G
o prasečí štětiny na mramorové soše
Ami   F   E
karty hráli s grobiány, s vrahy také, ale potom:
3. Nakrájeli Mesiáše na kostičky do guláše,
vsadili se, že ho vyloví,
sundali si epolety, k tanci hráli flašinety
Ami
písničky pro hlavy sádrový ...

Podivná ruleta

Karel Kryl

Ami G Ami G Ami G Ami G

- Ami G Ami F Ami G⁹
1. V studené paradě kožených křesel,
Ami G Ami G Ami G
kožených křesel, kožených křesel
Ami G Ami F Ami G
sešli se k poradě výrobci hesel,
Ami G Ami G Ami
výrobci hesel, výrobci hesel,
F Ami(C) (Ami) C
mnohé, co hrozilo, pozbylo punce,
Ami G C(Ami) G⁷(F)
za okny mrazilo srpnové slunce
Ami G Ami F
a křičelo na lidi "pamatuj!",
Ami G Ami F Ami F Ami F E
a křičelo na lidi "pamatuj!"

2. Pod hnědí sieny sežehlych trámů
sežehlych trámů, sežehlych trámů
hleděly hyeny na věže chrámů,
na věže chrámů, na věže chrámů,
v ulici trpěly pahýly stromů,
hleděly na střely v průčelích domů
[: a křičely na lidi "pamatuj!" :]

- Ami G Ami
Rec: Jen najatý přístěnek zapadal prachem,
G Ami
jen pavouci v síti a trpký pach klihu,
F Ami
a embrya myšlenek chvěla se strachem,
Emi Ami Emi Ami G Ami G E⁷
kěž nemusí žítí, kéž nemusí z lihu!

3. V zelené zahradě slyšel jsem trávu,
slyšel jsem trávu, slyšel jsem trávu,
mluvila o zradě, o pěstním právu,
o pěstním právu, o pěstním právu,
mluvila o mužích s tvářemi šelem,
mluvila o růžích nad dívčím čelem,
[: jež křičely na lidi "pamatuj!" :]

4. Před sebou muletou, vládci se smáli,
vládci se smáli, vládci se smáli,
podivnou ruletu s pistolí hráli,
s pistolí hráli, s pistolí hráli.

- Rec: Minulo září, a ulicí chodí
jen milion tváří - těch zbloudilých lodí,
a žádná z nich neslyší "pamatuj!",
Ami F Ami F Ami
a žádná z nich neslyší "pamatuj!" "Pamatuj!"

Pochod Gustapa

Karel Kryl

Emi D Emi H⁷

- Emi D
1. Nad mozkiem poslušnost a nad rozumem víra
a správná příslušnost je víc, než v botě díra,
Ami D
mámu jsme zapřeli a brácha zapřel tátu,
F#⁷ H H⁷
někdo se odstřelí a jiným zlámem hnátu,
Emi D
Đábel nás hnál a šli jsme jako ovce,
Emi
každý z nás znal, že zvěř se stane z lovce,
Ami D
každý však šel a na chytrost měl štempl,
G Ami H⁷ Emi D Emi D Emi D H⁷
náš cíl se skvěl, jsi proti? Pak jsi lempl!
2. Nad oči slepota, sám do uší dáš vatu,
je z tebe despota a syna dáváš katu,
k dobrému příteli zas obracíš se zády,
a když ho odstřelí? Po smrti dáš mu řády!
Žene vás čert, zas jdete jako ovce,
není to žert, už zvěř se stala z lovce,
přítel je skřet a nad rozumem víra,
Ami
vpřed! Jenom vpřed! Vpřed! Jenom vpřed!
H Emi D Emi Emi⁶
Vpřed! Jenom vpřed! A vpředu smrdí síra ...

Dmi B^b7 Gmi⁷ A⁷

Dmi

1. Mlád dvacet devět let a devět měsíců,
dost starý hledět zpět do dětských střeovic,
Gmi
jsa příliš mlád, bych přezíral, co každý z vás má zásluh,
A
jsa hluchý dost, bych předstíral, že spoléhám se na sluch,
Dmi B^b7 A⁷
hovořím k vám.
2. Vzrůst nedaleko dřepu a úsměv naruby
a ústa plná střepů náhradou za zuby,
mám oči, které nebrečí, byt' nesmějí se smáti,
mám kolena, jež neklečí, když má mi někdo dáti,
tak možno žít.
3. Já žvaním tu a tam a slova nechybí,
však jistota ta tam a vládnou pochyby,
je pofiderní posláním, jež odvalu mi vrací,
a nedostatek vzdělání dnes nahrazují prací,
tak tomu jest.
4. Lze s plným pupkem mžourat a sáti tokajské
a poté krotce kňourat veršíky lokajské,
lze kráčet cestou vyjetou a nepohlédnout zpátky,
lze snadno býti poetou a nestvořiti řádky,
jak mnozí činí.
5. Dát tupcům pocit lordů, být dvorním holičem,
mít roztlemenu mordou a kušnit o ničem,
pět dámám verše o mracích a dostat ránu kyjem,
pak omluvit se v rozpacích, že dosud vůbec žijem,
tak možno přežít.
6. Nuž promiňte mi, prosím, promiňte, vážení,
že dosud hlavu nosím, která je k myšlení,
já přerozličné verbeži tím sloužím proti smutku,
též do krku mi nesněží, což výhoda je vskutku
pro moje mandle.
7. Ač tu a tam je boule, obzvláště pod pleší,
však v jádru je to koule - tvar, který potěší,
i posměváčci přiznají: "Tot' hlava, dá se říci
když podle ní ho poznají i páni úředníci."
Razítko, podpis.
8. Má hlava je teď vzata beze všech předsudků
a zbývá ptát se kata po jeho úsudku,
to odborník je nesporně, jsouť hlavy jeho chleba,
a předvést může názorně, k čemu je hlavy třeba:
k životu prostě.

9. Je tedy hlava v suchu anebo v paruce
a zbyvá v tomto duchu přejítí na ruce,
je obvyklé, že prstů pět má každá ruka zdravá
a leccos je ti vytrpět, než poznáš, kde je pravá
a kde je levice.
10. Věz, milý tvore Boží: to lze si ověřit
že lépe nežli zboží lze ruce zpeněžit
a stvrdí ti, kdo žebrají, i rozšafní, i skoupí,
že za hlavu jim nedají, co za pět prstů koupí,
prakticky vzato.
11. Byť měl jsi hlavu schopnou, jednou se poštěstí,
že botou do ní kopnou a svážou zápěstí,
však poctivec i parazit smí lokty čelit davu
a pěstmi může prorazit, aniž si rozbil hlavu
nárazy o zeď.
12. Máš cizí ruce tisknout i s tváří kamennou,
máš vždycky něco risknout, kdyžs' pevný v ramenou,
smíš pižlat srdce na dlani či zardousiti ptáče,
pak stačí trocha pokání a decilitr pláče,
lid tomu chce!
13. Ač oholen a umyt, vždy trochu špinavý,
máš dobře city tlumit, ba nemít pohlaví,
smíš hnípat, vždy však ve spěchu, a polichotit blbu,
neb předpokladem úspěchu jest implantace hrbu,
svět si ho žádá!
14. Tak pardon, je to osud, že všichni láteří,
proč nevyrostl dosud hrb na mé páteři,
co dítě spal jsem skrčený, když trápili mne pústem,
a tudíž chodím vzpřímený, jsa pidimužík vzrůstem,
jak račte vidět.
15. Šla krása jiným dětem, a tudíž sudičky
mne učinily skřetem na úkor hlavičky,
když vyňaly mne z kolébky, já neplakal jsem dosti,
i daly mozek do lebky a trochu výřečnosti -
- dost smutný dar.
16. Já záhy nožky zvedal a vlastním vzpomínku,
že v začátku jsem shledal, že vlastní maminku,
však seznámiv se s rodinou, já poznal první zmatek:
ač maminku mám jedinou, mám velké množství matek,
které mne chtějí.
17. Jak byl jsem tomu rád, že vlastním tatínka,
však řekli, že i stát mne bere za synka,
pak ten, jež zvali sluníčkem, se za tatíčka povznes',
"Vrah tatíčkem, lump tatíčkem!", a od tehdy až podnes
jsem adoptován.

18. Nuž umím číst a psát, však na tom nedosti,
já učil se též lhát - zbraň proti podlosti,
kdo dobrem čelí násilí, jen zřídka vděčnost zplodí,
vždyť na konopnou košili zas konopí se hodí,
chčeš-li ji látat.
19. Nuž věru není slastí, když děti shledají,
že jednou zve se vlastní a jindy partají,
že matkou jest, kdo zažádá, je matkou lidské plěmě,
pak matkou zve se armáda a vzápětí pak Země -
- matička naše.
20. Já utržil jsem šrámů, nu, darmo počítat,
a že jsem zlobil mámu, lze těžko vyčítat,
pak dorostl jsem natolik, bych spokojil se krotce,
že matek vlastním několik, však jednoho jen otce,
konečně jistota!
21. Dost šprýmů, pojďme k věci: mistři mne učili,
že lépe, než žít v kleci, je nemít košili,
teď nemám ani kalhoty a mráz mi chladí plece,
a mistři tančí do noty a pokřikují z klece,
že prý jsem zradil!
22. Prý - nepodléhat zášti a zlu se vystavit,
když po tváři mne praští, mám druhou nastavit,
a oni - krejzlík pod krkem a zášť jim čiší z očí,
a žáčka ženou postrkem, jen do dveří jim vkročí,
slunéčkům našim.
23. Pak řekli, že prý žebrat je věcí nemožnou,
je třeba dary nebrat, pohrdat almužnou,
a sami chodí přežraní a almužny je živí,
a žáčci chodí zedraní a hlad jim z očí civí,
bída a nouze.
24. Nuž, ponechejme mistry cvrlikat na hřadě,
ne každý je dost bystrý pro místo v úřadě,
kdo silný je a stydí se, necht' obsluhuje veslo,
kdo hubu má, ten hodí se na poslanecké křeslo,
případně na trh.
25. Smíš vrahem být, či ševcem, nebo být dramatik,
pak nezápouš s dřevcem a smíš být pragmatik,
anebo staň se písařem, měj pero za suspensor,
nic neumíš? Buď bachařem! Jsi imponent? Buď cenzor
anebo fízl!
26. Bůh dal nám místa dosti, všem podle určení,
však často, což je k zlosti, čert místa vymění,
a pak jsou z lotrů právníci a z mordýřů jsou světci,
pak z umělců jsou horníci a z imponentů vědci
k obrazu svému.

27. Když domovník je knězem, kněz čistí ulice,
když lékař chodí s dřezem a pere spodnice,
pak blázen střeží reaktor a řezník básně píše,
pak z cenzora je redaktor a švec je vládcem říše
k obrazu světa.
28. Já rukama jsem měřil o chleba starosti,
své hlavě pak jsem svěřil, by dbala moudrosti,
však hlavu jsem si roztráskl a octl jsem se dole,
a tu mi rarach napískal, bych vyměnil jim role,
prý třeba změny.
29. Má hlava tudíž dřela, pečujíc o chleba,
a ruka podepřela, kde mravů potřeba,
však otřel jsem se o ševce a žehral na verpánek,
výsledek - jizvy na lebce a rozražený spánek,
prašť jako uhoď.
30. Já hledal cestu pravou a našel útěchu,
že spojit ruce s hlavou povede k úspěchu,
však zapomněl jsem, nebohý, ač ševce mohu zmlátit,
že verpánek je třínohý a nesnadno jej zvrátit,
zavládl hrobař.
31. Šly ruce s hlavou k čertu, náš názor shodne se,
že hrobař nezná žertu, je vážný z profese,
chce diskusi jen s mrtvými a nezná volných sobot,
i nečekal jsem s jinými a prostě - práskl do bot,
a teď jsem tady.
32. Poslání: Dnes profesor i žák ví, že končí legrace,
když hrobař šoupe rakví a čeká ovace,
a z vodorovné polohy že nejsnáze lze vstáti
tak, že se opřeš o nohy a ruka pomáhá ti,
hlavou pak myslí!

Potkal jsem svou tchýni

Karel Kryl

D
1. Potkal jsem svou tchýni na mostě v Bechyni,
A D
vítr jí rozfoukal drdol,
moje milá tchýně kráčela si líně,
A D
neboť si koupila Sidol.

G D
R: Sidol je voda na čištění kamen,
A D
ten, kdo ji pije, s tím je provždy amen,
A D
proto taky Sidol nepiju!

2. Když si tvoje tchýně libuje ve víně,
můžeš jí ho trošku vypít,
až to tchýně pozná, bude mela hrozná,
halt se nesmíš nechat chytit.

G A D A D
R: + -ju, -ju, -ju, proto taky Sidol nepiju!

1. Prý podle starých análů na zem když půlnoc padne,
příšery lezou z kanálů a duše hrůzou chřadne,
příšery kanální jsou zcela banální,
dnes každá příšera straší už za šera.
2. Po ránu, když se rozední, bezhlavé vidíš běsy
a taky takhle k poledni hnusí tě plazi děsí,
vyjdeš si na túru, uzříš kreaturu,
oči má zarudlé a něco zahuhle.
3. Strašidla zblblá od nudy se po kavárnách plouží,
parfémované obludy v tanečním rytmu krouží,
zestárlé Sirény huhňají s kretény,
stoleté oslice hýkají z ulice.
4. Neslyšíc zvuky kvarteta, strašidlo s hlavou kraví
a zelenavá prateta nenuceně se baví,
půl psa - půl prasete nad stehnem z kuřete
nekouká na krásy, pod rypák chrochtá si.
5. Myslím, že je v tom prokletí, když nad tím přemýšlíme,
že ve dvacátém století strašidla dosud zříme,
v budoucnu dojista přikvačí očista
a žádným přeludem strašit se nebudem.

Provizorní balada

Karel Kryl

- C F G   Ami F   Ami   G   C G
1. Sedí na lavičkách, hrají čáru u zdi činžáků,
C F G   Ami F   Ami G   Ami
hrají po uličkách na kytaru, v kapse sáček buráků,
C F G   Ami G   Ami G   C G
cestu předurčenou nepochválí, lžím se nediví,
C F G   Ami F   Ami G   Ami
hlavu přeplněnou ideály, jež bohužel neživí.
- G
R: Zatímco vytrvale hledají podnájem,
Ami   F   E
každý z nich okázale předstírá nezájem,
Ami   F   E
tvrdošjnně uctívají vzory ulice,
Ami   Dmi   Ami Dmi   E
vždyť svatí se dnes dožívají věku jepice, věku jepice.
2. Ještě provonění květy zvonků z toulek nedělních,
stojí uhonění u svých ponků nebo stavů přádelních,
práci po okolí jenom tuší, víc se čaruje,
když se nepodvolí, jak se sluší, ukazovák varuje.
- R: Vůbec nic neznamená upřímné jednání,
pán starší poznamená, že nemá chování,
jestliže se nepoučí příliš mladý muž,
Dmi   E   Ami
přelíbezně doporučí: Zařaď se a kuš! Zařaď se a kuš!

Dmi Gmi A Dmi Gmi A

1. Pták Noh na sponě do vlasů
 rval pološnilou slámu ze stohů,
 pár soch a střelky kompasů,
 jež ukazují k chrámu bez bohů,
 barevné uniformy mužů a na chodníku dav
 a stejné tváře stejných sériových hlav.

2. Ten sen měl pachut' hororů
 a šíleného chóru zbabělých
 a den byl plný praporů
 a šedivého flóru zemřelých,
 tři stovky šupinatých schodů a nebe z provazů,
 setnuté hlavy v galerii obrazů.

- R: Namísto býčích zápasů jen zabíjení volů,
 sto pikadorů bez pasů a matadoři z dolů,
 když dáma růži odhodí, tak promění se v můru,
 je černé moře bez lodí a vlci vyjí vzhůru
 na čtyři měsíce.

3. Pár hnízd pod sítí z pavučin
 a utopení ptáci na řece
 a hvízd, jenž zdusí v kovu čin,
 než lev se dopotácí do klece,
 sad keřů se zlatými pruty, hra rtuti v potocích,
 železné ryby s prašivinou na bocích.

4. Pět bran ze slupek ořechů
 a pod branami kvádry ukryté,
 zvuk hran už vsákl do mechu
 a všude stopy sádry rozlité,
 krkavci nad věžemi hradů a šelmy v podhradí
 řvou "mene tekel" na krvavém pozadí.

- R: Ta země ve snu spatřená se podobala ghettu,
 to hrůza s Dáblem sbratřená bubnuje na roletu
 v tom snu, v němž mlčky křičíme, že nula pojde z nuly,
 je nejhorší, že nevíme, je nejhorší, že nevíme,
 je nejhorší, že nevíme, že jsme již procitnuli ...

Ami E Ami E
1. Pušky a děla, vždyt' to je docela
Ami E Ami
a výhradně chlapská příležitost,
C Dmi
ženský maj' strachy, že prochlastám prachy,
E
vždyt' děcka jsou babská záležitost.

Dmi Ami
R: Feldflašku vodky a vlněný spodky
G Ami
a zelený mundúry s frčkama k tomu,
Dmi Ami
v ešusu žrádlo, a kdyby se padlo,
E Ami
tak napište starý, že nepřijdu domů.

2. Koukat se svrchu na zubatou mrchu,
co hnátama šahá po vojákách,
vylejzá z kvěrů a děsně to žeru,
když pálí ji žáha po bodákách.

R:

3. Možná, že v lednu už konečně zhebnu
a zhebnu i kluci, co dneska tu jsou,
se suchým žvancem a na hřbetě s rancem
já nadávám "krucifix himllaudón!"

E Ami
R: + [: že nepřijdu domů ... :]

Gmi⁶

1. Chodili okolo kostelních portálů,
ulice spěchaly odněkud nikam,
míjeli neony večerních lokálů,
asi se divíte, proč to tu říkám,
D⁷ Gmi
dva lidé v ulici nebyli z Verony,
F Gmi D⁷
chodili okolo setmělých oken,
Gmi
vzali se za ruce, hráli si na zvony,
D⁷ Gmi
hráli si na zvony a byli spolu.
2. Dva roky později v ulici sněžilo,
na ruce s prsteny padaly vločky,
vedli se pod paží, město je střežilo,
bílé jak kožíšek angorské kočky,
dvojice pomalu vešla pak do domu,
na okna vzápětí záclony spadly,
Verona vskutku už nechybí nikomu,
nechybí nikomu z těch, kdo jsou spolu.
3. Dál chodí okolo milenci mlčící,
vítr jim ze světél pletence uvil,
chodí a nevidí ulice běžící
jako ti dva lidé, o nichž jsem mluvil,
vídám ji vracet se z půlnočních dýcháneků,
jeho zas v hospodě u sklenky režné,
před lidmi dále si říkají "milánku",
proč vám to říkám, vždyť je to tak běžné, la la la ...

Ruka je most

Karel Kryl

Dmi

1. Ruka je most a prsty jsou věže

C   **Bb**   **A**

a v tepně máš špinavou řeku,

Dmi

nezvaný host, chlap v poloze vleže

C   **Bb**   **A**

zlou lekci ti dal o člověku.

F

C

- R1: Zima je, králíčku, dravci jsou němi,

Dmi   **Bb**

příteli, človíčku v sousední zemi,

A

taky tě bijí?

2. Bradatý mnich a zkřížené hnáty

a zamrzlé kaluže v lomu,

na poli sníh a nad sněhem dráty

a stopy, jež nevedou domů.

- R2: Pole nám zdupala kopyta koní,

z nebe se sypala slova, jež zvoní,

když vodku pijí!

3. S žoldáckou mzdou a v červené zbroji

zas jinde už kořist je pro ně,

znovu zas jdou a v zádech jim stojí

ti zelení kovoví koně.

Dmi

- R1: + taky tě bijí ...

- Ami C**
1. Něžná i proradná, krutá i bezradná,
G
plamen i červánek, ďábel i beránek,
E
cukr i sůl,
Ami C
u vůně hřebíčku, u rytmu střevíčků
G
císař dnes myslí byl, za tanec přislíbil
E
království půl.
- Ami E Ami**
R: Salome, noc už je na sklonku,
C
Salome, podobnas' úponku,
G
podobna kytaře pro svého vladaře,
E
Salome, tančíš.
- R: Salome, stali už Křtitele,
Salome, usměj se vesele,
točíš se ve víru, ústa jak upíru
Ami C F E Ami C E
krví ti planou, Salome, la la la ...
2. Noci už ubývá, císař se usmívá,
pokojně mohu žít, všeho lze použít
pro dobrý stát,
možná ho napadlo prastaré říkadlo:
dějiny když tvoří se, pro hlavy na míse
nemá se štkát.
- R: Salome, netanči, nechceš-li,
Salome, hosté už odešli,
jenom roj komárů dopíjí z pohárů
krůpěje vína.
- R: Salome, trochu jsi pobledla,
Salome, v koutku jsi usedla,
víčka máš šedivá, nikdo se nedívá,
Ami E Ami C G E Ami
Salome! Pláčeš ...? La la la ...

Sametové jaro

Karel Kryl

- Ami**   **G**   **E**   **Ami**
1. Je jaro, větry vanou od jihu do cely,
                                  C   **G**   **E**
sbohem či nashledanou, obecné veselí,
                  Ami   **G**   **F**   **E**
[: jsou stromy plné mízy a někdo jiný sklízí
                  Ami   **G**   **E**   **Ami**
to, co jsme zaseli, to, co jsme zaseli. :]
2. Ačkoli dozvonilo poslední zvonění,
přec v duši temno zbylo a v srdci vězení,
[: po vinných ani slechu, a jiným ku prospěchu
jsou naši ranění, jsou naši ranění. :]
3. Je jaro, ledy plovou s narkózou do žíly
a s maskou sametovou jde ústup zdvořilý
[: a na mohyle něhy mráz uhrabává sněhy,
jež zimu přežily, jež zimu přežily. :]

1. Už táhnou hejna holubic se zelenými křídly
a klecí zbylo věru víc než snů, jež v duši sídlí,
[: po čtvrtstoletí mlčení a půlstoletí strachu,
svou troufalostí zděšení, plijeme na papachu. :]
2. Déšť padá na sloup morový a zamořenou révu,
už táhnou koně kovoví z Augiášových chlévů,
[: a není, kdo by vykydal, vždyť rádci samozvaní
si pěstí staré zvyky dál a kradou, lžou a žvaní. :]
3. Jak ustrašení šakali po dvacet roků hnití
my trpělivě čekali, až vlci budou sytí,
[: už táhne smečka nažraná do tajgy hluchoněmé,
my, čekající na hrana, teď o kosti se rveme. :]

Spásonosný song

Karel Kryl

Ami G Ami Dmi Ami E⁷ Ami E⁷

1. Ach, slečno, máte šanci, přihlaste se do Armády spásy,
při vaší eleganci stanete se princezničkou krásy,
i vaše vychování bude vhodné, račte nám je svěřit,
pokud jste bez vyznání, dnešního dne máte důvod věřit.

R: Protože tohle patří k věci, berte to všechno s přehledem,
vždyť nedosvědčí žádní svědci, když vás podvedem.

2. Ach, slečno, máte možnost zapomenout na nečistý původ,
můžete lidem zbožnost připomenout, zbožnost jako úvod,
vnukněte lidem v barech, ať se modlí za lásku svých dětí,
za místa po barbarech, za pohodlí, za čistotu pleti.

R:

3. Ach, slečno, modlete se za pijany, kteří musí pykat,
možná, že zděsíte se, jaké pány uslyšíte vzlykat,
pak možná řeknete si: jděte k čertu, chci se taky vdávat,
boháče najdete si, a pak v žertu budete nám dávat.

R: Protože tohle patří k věci, berte to všechno s přehledem,
vždyť nedosvědčí žádní svědci, když vás podvedem ...

Srdce a kříž

Karel Kryl

- Cmi** **G7** **Cmi**
1. Kotvu mi dala a srdce a kříž,
Bb7 **Fmi** **G7**
že prý mě ochrání, až budu v poli,
Cmi **Bb7** **Fmi** **G7**
pak se mi vzdala a noc byla skrýš,
Cmi **Bb7** **Fmi** **G7**
polštářem svítání, peřinou stvoly.
- Cmi** **Bb7**
R: Nad horizontem dva paprsky slunce až zaplanou,
Fmi **G7**
na krku srdce a nad sebou kříž budu mít,
Cmi **Bb7** **Cmi** **Fmi**
potom neplač, Kamilo, potom neplač, Kamilo,
Cmi **G7** **Cmi** **G7** **Cmi** **Fmi** **Cmi** **G7**
najdi si někoho, kdo tě snad nežli já víc bude chtít.
2. Viděl jsem rybáře, nad člunem stál
za bouře na moři, kotva šla ke dnu,
z řetízku zpod tváře kotvu jsem sňal,
svět se snad nezboří, vždyť měl jen jednu.
- R:
3. Výložky zlatil jen zvířený prach,
písek byl cínový, než jsme ho přešli,
křížek jsem ztratil a s ním i svůj strach,
nedal bych za nový zlámanou grešli.
- R:
4. Zvedl jsem zraky a tiše se smál,
záblesk vtom zasvítit, v prsou mě píchlo,
tam, kde jsou mraky, můj anděl mě zval,
bolest jsem necítil, pak všechno ztichlo ...
- R:

Stéblo pšenice

Karel Kryl

- D
1. Mezi dvěma obdélníky z šedé žuly ulice,
A7
jimiž bylo vydlážděno kasárenské nádvoří,
D D7 G D
přehlížejí plukovníky, rostlo stéblo pšenice,
A7
ač mělo být vyvražďeno všechno kromě náloží,
D
kousíček tampónu smočil jsem v šampónu,
A7
omyl jsem pečlivě stonek i listy,
D
opřený o pažbu, hleděl jsem na dlažbu,
Dmi A7
se mnou pak tesklivě bronzové bysty,
Dmi A7 Dmi A7
a ráno při nástupu vmáčkli mě do zástupu
Dmi A7 Dmi A7
a zprávy o postupu hodlali předčítat,
Dmi Gmi Dmi A7 Dmi Gmi Dmi A7
dřív dogu pokoušeli, zkoušeli, nekouše-li,
Dmi Gmi Dmi A7 Dmi A7 Dmi A7
frajtři si přezkoušeli, zda umí počítat.
2. Přivedli pak velitele s hvězdnatými rameny,
spatřil mezi obdélníky malý kousek zelené,
zeleného nepřítele sevřeného kameny,
zavolal si důstojníky, příklusali zděšeně,
hleděl jsem se strachem, jak mávl s rozmachem
k stéblu, jež doposud sverepě žilo,
rozkázal zběsile vojenské přesile
zahrát si na osud toho, co zbylo,
a všichni shromáždění vrhli se na dláždění,
poněkud podráždění a trochu vzrušení,
protože o rolnosti s tak velkou odolností
za těchto okolností neměli tušení.
3. Sedm mužů vyčlenili, na boj zblízka cvičených,
byli lehce vyzbrojeni bajonety u pasu,
ničením je pověřili objektů již řečených,
na citečky času není při lovení lampasů,
na dvoře bez trávy dělo se bezpráví,
dobře se bavili rotáci tupí,
na velké hranici spálili pšenici,
chlastem pak slavili vítězství tlupy,
se smyslem pro pořádek napsali osm řádek
a pak je do příhrádek pečlivě složili,
já setřel slzu z lící, musím jim přece říci:
A7
hej, páni důstojníci, vždyť to byla vražda,
Dmi A7 Dmi
vždyť to byla vražda ...

Stín topolů

Karel Kryl

Ami Emi ...

Ami Emi ...

1. Tvář lehce chladí stín topolů,

Ami G Ami G

bílé dámy z výkladů

Ami G Ami G Ami

vhánějí mi stále pod obočí pláč.

2. Trochu mi tu vadí smích gigolů,

zámky na sto západů

říkají, že smím jen u tvých dveří spát.

G Ami G Ami

- R: Zápraží studí, plášť nestačí,

G Ami G E

ráno tě vzbudí zášť pavlačí.

3. Venku už tě čeká houf ctitelů,

křídou bílím nároží,

ač jsem blázen, přesto budu tě mít rád ...

Strejček Strach a teta Obava Karel Kryl

F G C E
1. Léta běží hlava-nehlava,
F G C E
monotónně hučí Vltava,
G Ami G F7
[: v každodenní šedi za krkem ti sedí
Ami F7 Ami E7
strejček Strach a teta Obava. :]

2. Malá Fatra nebo Šumava,
Čadca, Pečky nebo Jihlava,
[: v pondělí či v pátek mají referátek
strejček Strach a teta Obava. :]

F G
R: Na poměry žehrajice, vzpomeňte si na zajíce,
Ami F Ami
co se krčí u žita,
F G
domnívá se, když se bojí, že ho nechá na pokoji
Ami E7 F G C E F G E Ami E7
liška ryška podšitá.

3. Jednou blond a jednou zrzavá,
za tebou se šourá postava,
[: s tváří jako žába najali si drába
strejček Strach a teta Obava. :]

4. Svatba, křtiny nebo výstava,
bez panáka je to otrava,
[: leč i z tvýho piva polohlasem zpívá
strejček Strach a teta Obava. :]

R:

5. At' jsi mrava nebo nemrava,
tu a tam tě spolkně šatlava,
[: leč i v kriminále sedí s tebou stále
strejček Strach a teta Obava. :]

6. Jednou volby, jindy oslava,
nad průvodem vlaje zástava,
[: odhodlaně, směle pochodují v čele
strejček Strach a teta Obava. :]

R:

7. At' jsi fešák nebo ohava,
pro každého platí ústava,
[: ústavu však raději do ústavu vsaděj'
strejček Strach a teta Obava. :]

8. Jednou vlevo, jednou doprava,
vždy však středem vede doprava,
[: a i v jízdní dráze našeptávají' fráze
strejček Strach a teta Obava. :]

R:

9. Nad kamením socha Václava
poslouchá, co dělá Varšava,
[: v neustálém boji zůstalo mu dvojí:
strejček Strach a teta Obava. :]

10. Strejček Strach a teta Obava
praví, že je doba bolavá,
tohle všechno jaksi kvůli profylaxi,
G Ami G Ami
k čemu dělat šaška, však to spraví flaška,
G Ami G Ami
lepší vrabec v hrsti nežli kulka v srsti,
G Ami C G C
kilo masa máme, kolem hrdla dáme
G C G C
pozlacený pás, pozlacený pás,
F G C
milostné zvířátko uděláme z vás,
G C G C
kolem hrdla dáme pozlacený pás,
G C G C
pozlacený pás, pozlacený pás,
G C G C
pozlacený pás, pozlacený pás ...

Střepy

Karel Kryl

- Ami** **E** **Ami**
1. V ulici leží stín spuštěný z vesmíru,
E
spadaly do hlubin figurky z papíru,
Ami **G** **F#(-)** **F** **E**
jednoho dne tě omrzí vše, čím jsi dosud žil,
Ami **Dmi** **Ami** **E** **(Ami)**
zbudou ti oči pro slzy a střepy z rozbitého zrcadla snů.
2. Koukáš se na lidi, všechno se propadlo,
tvé oči uvidí odporné divadlo,
všechno je nějak jinačí, svou kůži vyměníš
a zjistíš, že ti nestačí jen střepy z rozbitého zrcadla snů.

- Ami** **F** **Ami**
*: Broukáš si pomalu tesklivou melodii,
F **Ami**
když bloumáš ulicí, cítíš se sám,
G **F** **E** **Ami**
vyčteš si z křišťálu těžkou melancholii,
F **E**
říkáš si: měsíci, jsi starý krám!
3. Městem se míhají opilá zrcátka,
oči ti říkají: lidi jsou zvířátka,
pohled ti halí temný stín, jsi nějak rozladěn,
F **E** **Ami**
tvůj nepochopitelný spleen jsou střepy z rozbitého zrcadla snů.

A **E****m****i**
1. Kouř tančí nad plameny bílých a žlutých svíček,
A **H** **E**
vosk tiše stéká z knotů, má siluetu koně,
A **C****#**
oči máš uzavřeny lehounkou brankou víček,
F**#****m****i** **H** **E** **A** **H** **E**
máš ústa z bílých hrotů, chtěl bych se zranit o ně.

2. Katalog Henry Moora s kolosy bojovníků
změnil se na ložnici s postelí pro Pierota,
spí na ní noční můra pod kouřem z popelníku,
prohlížím pohlednici s obrazem od Corrota.

A **F****#****m****i**
*: Při studiu tragédie čtu si místo Hamleta
A **H** **E**
tři krvavé historie Dashiella Hammetta,
A **G****#** **G** **F****#**
otisk palce na obálce podobá se mému,
H **E**
trnu děsem, vrahem že jsem, a mám z toho trému.

3. Tak sedím nevidomý, na klíně s poezií,
a slyším píseň ptačí za okny recitovat
a vím, žes' v podvědomí na štíru s fantazií,
A **E**
úplně že ti stačí párkrát se pomilovat,
A **E** **A**
párkrát se pomilovat a dost!

6. Nadešel čas a voní galejemi,
jsme předvoj lidu, panstvo z podruhů,
[: pochodeň pupků, bachor s idejemi,
pro tebe a pro mne, pro nás, soudruhu! :]
Kdo nejde s námi, ten je rozvraceč,
kdo proti nám, je lump a břídil,
jde s námi špicl, špeh a donašeč,
konfident, informant a slídil!

Tak jenom pojistit

Karel Kryl

C Ami F G C Ami F G

1. Tak jenom pojistit a nechat zadní dvířka,
hrát dvojí, trojí hru a o čtvrtou se snažit,
bambitku odjistit a dožít se zítřka,
vždy státi na výhru a zmrtvýchvstání zažít.

- R: Tot' láska nevlídná jak slina na šátku,
doba je neklidná a touha na splátku,
tot' láska pod knutou a smrt je poslem lásky,
smrt s dýkou vetknutou do knížky pod obrázky.

2. S úsměvem mudrce si vlastní kapsu plnit,
dát ruku na srdce a jako had se vlnit,
rozmlouvat o právu a bezprávím se živit,
nadávat na slávu a pro slávu se křivit.

R:

3. Nemíti skrupulí, když o náš prospěch běží,
mít na rtech vyznání a pod jazykem haďa,
být silným po vůli a říkat, že nám leží
na srdci poznání, a bát se říci "zrada!"

- R: + smrt s dýkou vetknutou do knížky pod obrázky ...

F G C F E

- Ami G E Ami
 1. Jak je to hezké, když se někdo žení,
F Dmi (G) G
 jak je to smutné, když se někdo vdává,
Dmi E
 gumový kotouč bije do hrazení,
Ami E(G) (E) Ami
 chybějí branky, nikdo nepřihrává.
C G
 V ruině fasád, skrytých za lešení,
(G⁷) F (G⁷) C(Ami)
 zestárlí mladí za kvartýr a stravu,
G(Dmi) Dmi(G⁷) E
 vlečem se časem, zcela udušení
Ami E(G) Ami
 v tekutých píscích gubernijních mravů.
2. Zabouchli dveře? Dereme se zadem,
 zakleti v Knize lesů, vod a strání,
 nařvaná tlama hlásá za výkladem,
 že konec snů je koncem milování.
 Gumový kotouč bije do hrazení,
 není-li v kapse, nikdo nerozdává,
 ne, není hezké, když se někdo žení,
 ne, není smutné, když se někdo vdává.
3. Být špatným hercem - nad to v světě není:
 není-li dramati, stačí operetka,
 gumový kotouč bije do hrazení,
 nelze-li zkraje - tedy odprostředka.
 Husita spílá obrněným vozům
 a čas si žádá ledakterou hlavu,
 zbudeš-li bez ní - k čemu je ti rozum
 v tekutých píscích gubernijních mravů?
4. Lešení skrývá paranoiou fasád,
 žvanění tupců místo rozhovoru,
 než v klidu zdechneš, nezbývá než nasát,
 utopit zbytek odvahy a vzhůru.
 Vyplníš jméno, místo narození
 a sumu cifer, jež se nepřiznává,
 tak už to bývá, když se někdo žení,
 tak už to bývá, když se někdo vdává.
5. Ze školy děti nesou vysvědčení,
 zdalipak tuší, o čem se ti zdává,
 když v noci žehlíš, stárnouc nad pečení?
 O troše lásky, již se nedostává?
 Nakoupíš chleba, vodu po holení
 a zapřeš víru, jež se nevyznává,
 tak už to bývá, když se někdo žení,
 tak už to bývá, když se někdo vdává.

6. Mlčení skrývá paranoiu žití,
mlčíš a zdobíš okna pro oslavu,
víc nežli duše platí živobytí
v tekutých píscích gubernijních mravů.
Z bouřlivé vášně letmé pohlazení,
němota padá na zamrzlou vodu,
gumový kotouč bije do hrazení
a jen pár týdnů zbývá do rozvodu.

Tisící rok míru

Karel Kryl

- Ami F Ami G Ami F E
1. Květy sněží na Madonu u Božího těla,
Ami F Ami G Ami
není věží, není zvonů, jež by přelil v děla,
G Ami G Ami F Ami F E
ke vši směle není rádla k překování v meče,
Ami F Ami G F E Ami
není vůle, jež by vládla, jenom voda teče, jenom voda teče.
- Ami G F Ami F Ami
R: Místo mraků visí pod oblohou dlouhý bílý pruh,
F E Ami F E Ami
vraky vlaků dýchat nepomohou ochrnutý vzduch, ochrnutý vzduch.
2. Prázdné domy, slepé dveře, šedá halda tvárnice,
šumí stromy, kvetou keře na betonu dálnic,
v klidu zbraní není torny bez maršálské hole,
není dlaní, jež by svorny obdělaly pole, obdělaly pole.
- R: Místo dláta ryje do kamene měkký modrý mech,
cesty z bláta, krby bez plamene, podemletý břeh, podemletý břeh.
3. Ani noha, jež by zábila, popálena mrazem,
není Boha, není ďábla, jež by přišel na zem,
bojovníci s feldmaršálky pro pravdu a víru
po tisíci letech války svorně hnijí v míru, tisící rok míru ...

1. Jen tráva se ptá, proč už se teď nesměji,
 C Ami F G
 C Ami E Dmi G
 jen tráva se ptá, proč jsem ztratil naději,
 C Ami F G
 C Ami F G
 proč teď místo květů arniky černou růži v klopě nosím,
 C Ami F G
 to jen pro mrzáků trafiky, pro ty mrtvé za rákosím.
2. Jen tráva se ptá, zda ty verše zahodím,
 C Ami F G
 C Ami E Dmi G
 jen tráva se ptá, proč už sem teď nechodím,
 C Ami F G
 C Ami F G
 proč teď místo stvolů jetele z bloku trhám svoje snění,
 C Ami E Dmi G
 to jen kvůli kusu ocele, stvořenému k zabíjení.
- R: Vítř si zpívá tu píseň monotónní,
 C Ami C Ami C Ami C Ami
 C Ami C Ami C Ami C G
 déšť' tiše smývá kameny pod jabloní.
3. Jen tráva se ptá, proč se krčím mezi stvolý,
 C Ami F G
 C Ami E Dmi G
 C Ami F G
 C Ami C
 to jen jedna nota půlová, zasazená v květináči,
 C Ami C
 vyrostla mi v kulku z olova, proto pláči,
 proto pláči, proto pláči, proto pláči ...

Ami F E

1. Spinkej, synáčku, spi, zavři očička svý -
 E Ami F E
 - dva modré květy hořce,
 Ami G
 jednou zšednou jak plech, zachutná tabákem dech
 Ami F E
 a políbení hořce.
 Ami F G
 [: Na zlomu století v náruči zhebkne ti
 Dmi
 tvá první nebo pátá,
 E Ami G
 než kdo cokoli zví, rány se zajizví
 E(E,G) Ami F E
 a budeš jako táta. :]
2. Spinkej, synáčku, spi, zavři očička svý,
 máma vypere plenky,
 odrosteš Sunaru, usedneš u baru
 u trochu jiné sklenky.
 [: A že zlé chvíle jdou, k vojsku tě odvedou,
 zbraň dají místo dláta,
 chlast místo náručí couvat tě naučí
 a budeš jako táta. :]
3. Spinkáš, synáčku, spíš, nouze vyžrala spíš
 a v sklepě bydlí bída,
 v jeslích na nároží máma tě odloží,
 když noc se s ránem stíjí.
 [: Receptis na lhaní dají ti na hraní
 a nález bude ztráta,
 kompromis, z života zbude ti samota
 a budeš jako táta ... :]

- Ami G Ami C**
1. Dříve, než ze stromečku opadá jehličí,
Ami G Ami E
lůžko ti jmelím ozdobím,
Ami G Ami C
dám fotku do rámečku, olovo zasyčí,
Ami G Ami E
tvůj krajíc chleba ráno ptákům rozdrobím.
2. Za tebe sfouknu svíčku, jablko rozkrojím,
buže to hvězda, či snad kříž, či snad kříž,
tvé jméno na balíčku k ostatním připojím,
to abys nemyslel, že už k nám nepatříš.
- F Ami**
*: Za okny spadla vložka a zvonek cinká,
G Ami
Ježíšek zavřel očka a tiše spinká,
G Ami
Josef mu ustlal měkce v krabici od kolekce,
F E
spí, tichounce spí.
3. Kus loje pro sýkory, na stole cukroví,
od zítřka noci ubývá, ubývá,
mráz cukrem pokryl hory, panáček hadrový
Ami G Ami G Ami
a jedna židle, jedna židle přebývá,
G Ami
a jedna židle, jedna židle přebývá ...

- D Hmi G A
1. V botičkách z kozinky vybírám rozinky z koláčků,
D Hmi G A
vybírám zběsile pro tebe, Vasile, miláčku,
D Hmi G A
šičky už došily svatební košili z batistu,
Hmi Emi F# Hmi A⁷
krmení zvíře je, když vrznou veřeje a tys tu, a tys tu.
2. Mé oči nevěří - přišel jsi se zvíří k obědu,
neseš mi křepelky, v botičkách Popelky, k tobě jdu,
na mojí košilce šič z Košic vyšil "C" zdvojené,
že nejsem komtesou, starosti moje jsou, tvoje ne, tvoje ne.
3. Na rtech máš enzymy, to asi od zimy třeskuté,
proti tvé nechuti na tácku nesu ti misku thé,
v čaji jsem zkvasila dva vlasy Vasila-hippieho,
jsou v něm i nějaká afrodiziaka, vypij ho, vypij ho!
4. Čaj, který vypiješ, zanechá stopy, jež trvají,
tisícem kilowatt budem se milovat, šohaji,
v milostném zátiší vášeň pak nejvyšší vybuchne
tiše a všestranně - tvá láska ke straně!
"Probůh, ne! Probůh, ne!"

Ami Dmi Ami E

1. V tůni nad mlýnskou strouhou vteřinu pouhou zdrží se proud,
 z víru nad bílou hrází rašící mlází vyráží z pout,
 [: louky červených máků pod křídly ptáků oněmělých,
 had, co kůži si svléká, z medu a mléka voněl mně líh. :]

R: Výsměch a potíže s kázní, jsme snílci a blázni
 tři generací,
 s vráskami rytými dobou, čas zmařený mdlobou
 se nenavrací,
 v bronzu jen tyčí se kopí, lev uši své klopi,
 tak kdo by se bál,
 nečiny značené vinou se dějinami vinou,
 ó, Bože, co dál?

2. Vůně potu a kůže, nad něhou růže cynický smích,
 láska, na konci léta osudy splétá ledový sníh,
 [: vůně vody a prádla, chlastu a žrádla k opojení,
 lež a zrosený džbánek pro mdlobný spánek pokolení. :]

R:

3. Schůzku nahradíš schůzí, belháním chůzí, povykem klid,
 vůně piva a kvásku nahradí lásku, Boha a cit,
 [: klec co náhražka křidel, kulturní příděl za umění,
 dálky v zrcadle sklínky z prolhané skříňky na civění. :]

R: Výsměch a potíže s kázní, jsme snílci a blázni
 tři generací,
 s vráskami rytými dobou, čas zmařený mdlobou
 se nenavrací,
 nečiny značené vinou se dějinami vinou,
 co dělat že máš:
 navzdory otcům a synům se odhodlat k činům,
 kde domov je náš, kde domov je náš?

Vzkázali mně hradní páni

Karel Kryl

- Ami C Ami C
1. Kárala mě moja máti, že já chodím za děvčaty,
F G C Dmi G Ami
nestaraj sa, moja milá máti, však za tebu chodívali taky
E Ami
voľakedy dávno.
2. Vzkázali mně hradní páni, že sa mám dát na pokání,
praví Pánbůh z vysokého neba: na pokání litovat je treba,
a mně líto není.

Z ohlasů písní ruských

Karel Kryl

- Dmi**
1. Byl jest Vova na honu u Rostova na Donu,
A **Dmi**
spatřil státi na břehu krasavici zvláštní,
na výstrahy nedbaje, žena že jen kletba je,
A **Dmi**
dal se za ní do běhu, neboť vzplanul vášní.
C **Dmi**
Krasavice tone v hněvu, kterak Vova třeští,
Gmi **A** **Dmi**
rozbíhá se ke Kyjevu, na útěku vřeští,
C **Dmi**
přeběhli tak přes hranici ke korytu Visly,
gb **A** **Dmi**
kde v té chvíli krasavici opustily smysly,
C **Gmi Dmi A Dmi A**
la la la ...
2. Čelist vášní převislu, přeplaval s ní přes Vislu,
utíkal s ní po břehu a něžně se k ní shýbal,
a když byli za Vislou, učinil jí závislou,
jelikož ji za běhu dvěstětřikrát líbal.
Když pak běžel okolo vrat s policajty v patách,
zakopl jest o kolovrat, do louže se natáh',
ona z rukou vypadla mu do bílého snížku
a on zří, že ukradla mu komsomolskou knížku,
la la la ...
3. Maje duši bolavu, přeběhl s ní Moravu,
líbali se mnohý dni rozechvělí touhou,
krasavice líbezná dnes už, co je Liebe, zná
a náš Vova ve Vídni mívá chvíli dlouhou.
Sedává pak u Dunaje s tváří sladkých madon,
tiše sobě vzpomínaje na ten hon a na Don,
krasavice jako vdova truchlí neustále,
čeká doma, až ji Vova vodnese kus dále,
la la la ...

Zapření Petrovo

Karel Kryl

- Ami** **G** **Ami**
1. Země je rudá od krve a mlčí stromy v Nazaretu,
G **Ami**
dnes naposled i poprvé - jak v neskutečném kabaretu,
C **Ami** **G** **F** **E**
jsme příliš slábi ve víře, byť třeba Krista na kříž vlekou,
C **Ami** **G** **Ami**
vždyť zabijí-li pastýře, pak se i ovce rozutekou.
F Ami G Ami F Ami G (E) Ami
2. Kříže se tyčí k měsíci a trny zdraví Mesiáše,
v zahradě pějí slavíci, je noc, jež čeká na Jidáše,
měsíc se třpytí perletí, a třeba věrnost přísaháme,
teď podruhé i potřetí Krista i sebe zapíráme.
- Rec: Zapřeme poprvé - ruce se dosud chvějí,
zapřeme podruhé, chválíce beznaději,
potřetí zapíráme už jen tak, ze zvyku,
a slzy polykáme, pláč místo výkřiku.
3. Země je rudá od krve, kokrhá kohout v Galileji,
vždy znovu a vždy poprvé prosíme s Petrem o naději,
jsme příliš slábi ve víře a svatou pravdu na kříž vlekou,
Ami **G** **Ami**
vždyť zabijí-li pastýře, jsme ovce, jež se rozutekou ...

1. Přinesl srpen září od západu,
                  C   G7   C
                          F   Ami(C)
trs aster kvete pod jeřabinami,
                  E   Ami G
zubaté slunce bije do výkladů,
                  C   E   Ami
do stánků s buřty, květy, novinami.

R: Několik bláznů na trh kůži nese
                  F   G   C
                  E   Ami G
a časný podzim marně čeká na sníh,
                  C   Ami
do cizích věcí nevměšujeme se -
                  E   Ami
- a ještě méně - vlastně - do těch vlastních.

2. A mraky jako Karavely plují
od nebe k nebi přerozličných vlastí,
odvaha váhá, váhá nad propastí,
paměti těch, kdo sotva pamatují.

R:

R:

A D E

D A D A
1. Před okny sloup - znamení moru,
F#mi A E
předpověď provazů a divných mravů,
A A7 D
klesáme hloub se strachem tvorů
F#mi(E) C#mi F#mi E(C#mi) D(F#mi)
před ranou do vazů, před zlobou davu.

2. Na stěně mříž - znamení doby,
děsím se obrázků, děsím se šachu,
zbyl jenom kříž, zůstaly skoby
a myšlenka na lásku v zajetí strachu.

E F#mi
*: Zástupy lidí jdou pozpátku vpřed tak, jako raci,
E F#mi
zbabělost - hostii každý si pozvedá, pálí ho dlaň,
E F#mi
mnozí se stydí, že stavěli svět, některý zvrací,
E F#mi C# F#mi A D A E D A E D
dávaje bestii ze svého oběda povinnou daň.

3. K výkazu ztrát připište sebe,
že jste jen couvali mlčky a kvapně,
zato když brát chtěli vám nebe,
že jste jim kývali, Bože, tak trapně!

4. Přes čelo stín - znamení studu,
znamení malého lidského strachu,
na pití blín, k zábavě nudu,
k důvěře podlého a nasypat hrachu!

Zpívání pro Miss Blanche

Karel Kryl

F G C Ami C E Ami E Ami

1. **F** **G** **C** **Ami**
Zaklepu na branku s rezavou mříží,
C **G** **C**
pod okno zasadím slunečnice,
F **G** **C** **Ami**
zavolám na Blanku, ať na mě shlíží
C **E** **Ami**
z balkónu s kapradím do ulice.

- R: **F** **G** **C** **E** **Ami**
Pod listím smokvoňovým večer co večer ji vzývám,
F **G** **C** **Ami** **E**
s měsícem platinovým vyznání pro ni teď zpívám,
Ami **G** **Ami** **G** **Ami** **G** **Ami** **E**
že, až se setmí, polibkem setru veškeré slzy z tváře a ze rtů,
Ami **G** **Ami** **G** **Ami** **F** **Ami** **E (Ami)**
to se přec nesmí, povídat větru, že asi brzy pošle mě k čertu.

2. Zaujmu odvážně hrdinskou pózu,
mám přece v malíčku historii,
a ježto převážně nerada prózu,
nesu jí v balíčku poezii.

R:

Žalm 120.

Karel Kryl

Ami **F**
Vyhnaný dostal jsem útulek v porobě,
Ami **G** **Ami**
v salaších ciziny bylo mi spáti,
F
opuštěn volal jsem, Pane můj, po tobě,
Ami **G** **Ami** **G** **Ami**
Pane můj jediný, nedej mi lháti,
C **G**
ačkoli k pokoji volaly rety mé,
Ami **E**
ačkoli prosily o útěchu,
Ami **F**
na hesla o boji změnili věty mé
Ami **G** **Ami** **G** **Ami**
ti, jimž je násilí ku prospěchu.

Žalm 71.

Karel Kryl

- Ami** **E7**
1. Tři černí mravenci topí se v slze srny,
Ami
nápisy na věnci a na koruně trny,
E7
padáme pod tíží a snažíme se dolézt,
vlekouce na kříži svou samotu a bolest.
- F6** **Ami**
R: Nebe je růžové, po cestě křížové
G **Ami**
snad konečně spočinem jak pšenice v klásku,
Dmi **Ami**
spočinem bez hněvu, přirostlí ke dřevu,
G **E(E, E7)** **Ami E**
vždyť nejtěžším zločinem je hlásati lásku.
2. Vezem se v kočáře, ve kterém přežijeme,
s obrazem mocnáře, kterého milujeme,
plačíc pro mladost jsme staří, bohudíky,
řvem Ódu na radost, že nejsme mučedníky.
- R:
3. Dozněla Devátá a končí komedie,
namísto Piláta svět si dnes ruce myje,
sám kříž si zhotoví a sám si hřeby ková
a král je křížový, hraje se Osudová.
- R: F Ami

Žalm za Marilyn Monroe

Karel Kryl

Ami F E

- Ami E
1. Ve spaní jeví se mi přízrak němý plavovlasé ženy,
Ami F E
je to asi plavovlasý samaritán,
Ami E
v srovnání s bohyněmi, uvěřte mi, nemá valné ceny,
Ami F E(-) Ami E(-)
na cenovce pase ovce vlasatý pán.
2. V novinách čtu si zvěsti o neštěstí, které stihlo vílu,
nevidáno, říkám ráno odhodlaně,
směrovky na rozcestí smutek věští poskládaný z dílů,
v akváriu srdce ryju do vorvaně.

Ami
R: Jak vzorek bez ceny jsem vážený a zpívám si jen žalmy,
zabíjím v dominu svou vidinu či ve třech tazích halmy
G E Ami E7
a pak se plížím netopýřím šerem spát.

- Ami
3. Za zvuků menuetu slova pletu přeslazeně tklivá
G E
nevědomky lámu stromky, šlapu půdu,
Ami E
zabalím do sametu jednu větu, bude jako živá,
Ami F E Ami
na kocábce dojde lásce v Hollywoodu ...